

letnik XXI - št. 6, junij 2014

Glasilo občine Trzin

odsev

Želimo ostati najbolj razvita občina
Nesklepčna izredna seja občinskega sveta
Letošnji Trznfest je uspel!
Četvorka za slovo

30 letna tradicija

celovite rešitve

CG|OVIJE LGZIFVE

zgibanke

kreativa

tisk

izvedba

letna poročila

personalizirani mailingi

brošure

spletne strani

oblikovanje

katalogi

cgp

Želite eno skrb manj -
zaupajte jo nam!

brezskrbno

grafex agencija | tiskarna
www.grafex.si | info@grafex.si

Žal ni še čas za sprostitev

Spet je tu poletje. Čas, ko se kak dan v so- parni vročini življenje skoraj ustavi. Skriva- mo se v sence, hlepimo po osvežilnih pi- jačah. V naše misli se prikrađejo sanje po valovanju morja in svežini vršacev gora. Šolarji, dijaki in učenci pospravljajo zvez- ke in knjige, ki so jim več mesecev krojile življenje. Oči in lica se jim sproščeno sme- jijo, polna upanja. Kaj lepega prinašajo po- čitnice? Kmetje že hitijo spravljati zlato s svojih žitnih polj. Kmalu si bodo oddahnili tudi oni.

A letos čas počitnic ne bo tisto, kar bi mor- al biti. Nesposobni politiki in sodniki so nam skalili počitek. Brezdelje dopustniških dni, ki bi si ga večina od nas res zaslužila po vseh stiskanjih pasov in drugih težavah, nam zdaj skušajo vzeti s političnim pred- volilnim cirkusom. Spet je tu čas praznih obljub, laskanja volivcem in pritegovanja pozornosti. Je bilo res treba tako hiteti?

Vse skupaj se je politikom podrla enostav- no zato, ker še vedno gledajo predvsem na lastne interese in se oklepajo vodilnih položajev po načelu: »Deli in vladaj.« V času gospodarske svetovne krize niso zna- li in hoteli potegniti pravih potez. Branili so svoje položaje, svoje nagrabljen bogastvo. To, da so moč naših tovarn, podjetij in na sploh gospodarstva že prej skoraj ohromili tatinski tajkuni, ni izgovor. Na

oblast so prišli z obljubami, da bodo zago- tovili rešitve, da bodo izboljšali razmere. Ko zdaj poslušamo nove obljube, ni videti, da so se kaj naučili. Še vedno nam vsilju- jejo delitve, novi obrazi pa razen tega, da na glavah še nimajo masla, ne kažejo, da so sposobni potegniti voz slovenske drža- ve iz močvirja. Mogoče jim delam krivico, vendar drugega kot poštenje in to, da bodo šli po novi poti, za katero pa še ni jasno, kakšno imajo v mislih, od njih še nisem slišal. Bojim se, da politična oblast hitro pokvari človeka, da se hitro začno kupčka- nja, podmislna trgovanje in uklanjanje la- stnikom kapitala. Gredo novi obrazi lahko preko tega?

Ni čudno, da se zdaj večina, vsaj moških, raje ubada z navijanjem za dobro plačane sodobne gladiatorje v brazilskih arenah. Tudi nogometni cirkus odganja počitniške načrte, in nekateri vsaj do tistega usodnega 13. julija ne bodo popustili željam po poletni sprostitvi. Na videz je to boljša rešitev, a žal tudi to ne bo rešilo deželice na sončni strani Alp. Potrebujemo dobre, poštene voditelje, ki bodo hoteli in znali usmeriti slovensko barko na pot izboljšav.

Podobna je slika v Trzinu. Tudi v naši ob- čini že dolgo pred jesenskimi volitvami ni lenobnega mrtvila in tudi počitnice ga ne prinašajo. Takih političnih manevrov in delitev, kot smo jim priča, še pred nobe- nimi volitvami nismo imeli. Trzinsko are- no polnijo melodije neutrudnih lajn, ki ne opazijo, da se ponavljajo brez učinka. A lajnarji z naušniki so začuda vsakič znova prepričani, da zdaj vendarle igrajo zmago-

vito melodijo, znižali pa so samo moralni podstavek lajne. Žaljenje tekmecev se zdi vse bolj sprejemljivo.

Ko v Odsevu spremljamo dogajanje v Trzi- nu, smo zgroženi, ko vidimo, kako navija- štvost in delitve tudi v našem kraju vse bolj dobivajo krila. Že povsem nedolžna ude- ležba na prireditvi lahko dobi predznak pripadnosti. Nekateri ne bodo šli na pohod ali izlet, ker se jim zdi, da je v organizaciji nasprotne strani. Pikniki, pogozdovanje, predavanja in drugi dogodki lahko dobijo tak ali drugačen političen predznak. Ob- čina organizira ustanovitev kreativnega centra, namenjenega vsem svežim idejam, in ki naj bi povezal vse kreativne ljudi v Trzinu, nekaj dni za tem nekdo drug usta- navlja poslovni klub, ki ima skoraj enake cilje. Razlika je le v delitvi na naše in vaše.

V takem si želim, da bi imeli čim prej voli- tve, ki bi premešale karte in tistim, ki hlepi- jo po oblasti, dale čas, da se začno počasi, na začetku še bolj v mislih, pripravljati na nove volitve, ki jim bodo mogoče le dale možnost priti na vrh, kamor si želijo. To bi nam, navadnim občanom, le dalo možnost, da se sproščeno udeležujemo prireditve v Trzinu in pri tem ne razmišljamo, ali nas bodo tam skrivoma pobarvali s kakšnim od- tenkom trzinske politične mavrice.

Ko z novinarskega odra gledam na ves po- litični cirkus in se skušam kot vrvohec izmikati barvnim odtenkom, moram tudi zaradi predvolilnega časa zapisati, da je po mojem Trzin vseeno še premajhen, da bi se smeli tako deliti. Namesto da razmi- šljamo o tem, kdo so naši in kdo ne, kako škodovati drugim in se izogniti njihovim napadom, bi lahko vsi skupaj spoznali, da živimo na lepem, zanimivem majhnem kotičku, ki bi bil lahko še precej prijaznej- ši, če bi znali stopiti skupaj, če bi se znali pogovarjati in složno reševati naše težave. Volitve naj bi bile priložnost, da zmaga tisti, ki bo ponudil boljše, bolj prijazne re- šitve za vse nas, ne pa tisti, ki bo zbral več privržencev.

Urednik

ODSEV glasilo občine Trzin

Glavni in odgovorni urednik: **Miro Štebe**
Tel.: 564 11 54, GSM: 041 370 206
miro.stebe@siol.net

Člani uredništva:

Klemen Hvasti, Zmago Knuplež, Brigita Ložar, Andrej Nemeč, Nataša Pavšek, Miha Pavšek, Emil Pevec, Iztok Plevelj, Ana Pirc, Majda Šilar, Dunja Špendal, Jožica Valenčak in Nina Volgemut

Tehnično urejanje in tisk:

✂ **grafex** agencija | tiskarna

Trženje: **Grafex agencija**
Tel.: 041 617 927

Lektoriranje (razen Uradnega vestnika):
Marija Lukan

Naklada: **1.500 izvodov**

Glasilo izide enkrat mesečno in ga dobi- jo vsa gospodinjstva v Trzinu

ISSN 1408-4902

Gradivo za
julijsko
številko
oddajte
najkasneje
do

5. julija
2014

Slika na naslovnici
Rožnikove rožice na trzinskem polju
Foto: Miro Štebe

Na naslov Občine Trzin smo dobili pritožbo občanke v zvezi z neupošte- vanjem občinskega Odloka o javnem redu in miru v Občini Trzin (Ur. vestnik Občine Trzin, št. 9/2000, 2/2001 in 9/2006). Vse občane prosimo, da si ponovno preberejo odlok, ki med dru- gim ureja tudi varstvo pred hrupom ob nedeljah in praznikih, in je objavljen tudi na <http://www.trzin.si/obcinski-predpisi/16/>.

Občinska uprava

Županov kotichek

Spoštovani občani in občanke, ko boste brali ta Županov kotichek, bo že za nami še zadnja, 30. redna seja občinskega sveta v tem mandatnem obdobju, na kateri bo svet 11. t. m. obravnaval in, upam, sprejel še nekaj važnih odločitev (Lokalni razvojni program Občine Trzin za obdobje 2014 do 2020, Lokalni energetski koncept Občine Trzin itd.). A ker bo seja zadnja v tej sestavi, je glede na zaplete, ki so spremljali delovanje občinskega sveta v tem mandatu, smiselno tudi s tega vidika zaključiti mandat z nekaj pojasnili, ne da bi komurkoli kaj očitali ali koga napadali. Navsezadnje se vsakdo, tudi izvoljeni občinski svetnik, sam odloča, kako bo deloval, javnost pa ima pravico presoje njegovega ravnanja. Prav pa je, da občani veste, kdo je bil pripravljen nositi odgovornost za delovanje občine in kdo ne.

Telefonske številke Občine Trzin:

01/ 564 45 43
01/ 564 45 44
01/ 564 45 50

Številka faksa:
01/ 564 17 72

Uradne ure:
ponedeljek 8. – 14.
sreda 8. – 13. in 14. – 18.
petek 8. – 13.

Elektronski naslov:
info@trzin.si

Domača stran na internetu:
www.trzin.si

Informacije o prireditvah in dogodkih v občini Trzin so na voljo tudi v občinskem informativnem središču na Ljubljanski cesti 12/f oziroma na telefonski številki **01/ 564 47 30.**

Obstrukcija kot način delovanja

Znano je, da tri svetniške skupine (t. i. opozicija) praktično niso sodelovale v delu sveta, čeprav so se svetniki teh skupin udeleževali sej, in tudi niso sodelovale v delu delovnih teles sveta, ker niso predlagale kandidatov za člane delovnih teles. Tako so se te svetniške skupine odločile zato, ker večinski del svetnikov (t. i. županova koalicija) ni pristal na zahteve, da mora v nekaterih delovnih telesih imeti večino manjšina (opozicija). Ko sem namreč po volitvah podpisani vse izvoljene svetnike povabil na neformalni pogovor o tem, kakšne interese imajo v zvezi s članstvom in mesti predsednikov delovnih teles, sem bil najprej deležen formalističnih očitkov, češ da je treba postopke voditi strogo formalno, in nato so sledile zahteve, da želi tedaj že razglašena opozicija imeti v nekaterih delovnih telesih večino (v komisiji za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja, v odboru za okolje in prostor itd.), na kar večina iz razumljivih razlogov ni pristala, saj bi to pomenilo tudi izigravanje volje volivcev, in po tem opozicijske skupine več niso želele predlagati svojih kandidatov za člane delovnih teles. Večina je zato najprej predlagala in imenovala toliko članov delovnih teles, kolikor jih jih po izračunu deležev v svetu pripada, in imenovala predsednike ter opozorila opozicijske skupine, da čaka na njihove predloge za člane in tudi za vsaj dva predsednika. Ker je bilo delo delovnih teles, v katerih so bila zasedena samo tri mesta od petih, ogroženo zaradi možnih težav s sklepčnostjo, je večina začasno (do pričakovane dopolnitve z opozicijskimi člani) imenovala še po enega člana v delovno telo, ki bi mu članstvo prenehalo takoj, ko bi imenovali člane iz opozicijskih skupin, ki pa, žal, niso bili predlagani.

Na sejah sveta so bili svetniki opozicije navzoči samo formalno, morda bi kdo celo pomislil, da samo zato, da so dobivali sejnine, saj v delu sveta praktično niso sodelovali; v veliki večini primerov niso niti razpravljali o točkah dnevnega reda, razen zlasti enega svetnika, niti glasovali o predlaganih sklepih, razen tedaj, ko so morda računali, da za predlog župana ne bodo glasovali vsi svetniki večinske koalicije in bi bilo z njihovimi glasovi mogoče prepričati sprejem predloga. Mimo tega so zlasti županu zastavljali domnevno neprijetna vprašanja, pogosto utemeljena z nepoznavanjem predpisov ali namernim spregledovanjem znanih podatkov, s trditvami, ki so jih domnevno slišali ipd. V nastopanju pred javnostjo (Odsev, letaki, tudi t. i. zbori občanov oziroma srečanja z občani ipd.) so si izbirali samo teme in vprašanja, z obravnavo katerih naj bi škodovali večini v občinskem svetu in zlasti županu, kar je tudi drugod po Sloveniji priljubljeno početje in

niti ni moteče, razen tedaj, ko gre za navajanje neresnic o političnih nasprotnikih, za zavajanje ljudi z neverodostojnimi podatki, za napačno navajanje zakonov, ki jih večina občanov ne pozna dovolj natančno ipd. Ena takih tem so v zadnjem času nove cene storitev na področju gospodarskih javnih služb, v zvezi s katerimi so trdili, da gre za večstodstotne podražitve, za nezakonito ravnanje župana in večine v občinskem svetu ipd. Hkrati pa so vztrajno molčali o tem, da cene zaradi politike vlade niso bile usklajene več kot deset let, in je morala občina mimo zakona izdatno subvencionirati občane, ki so plačevali znatno manj, kot je znašala dejanska vrednost storitev. Z uredbo vlade je bila kot del cene uvedena nova obveznost, omrežnina, namenjena za investicijsko vzdrževanje infrastrukture (cevovodov, kanalov, naprav ipd.), ker občine za te namene nimajo sredstev znotraj proračunov in je zato infrastruktura v zadnjih dvajsetih letih propadala, tako da je stanje po Sloveniji že alarmantno (izgube vode, primesi v vodi, zastarele čistilne naprave in oprema centrov za ravnanje z odpadki ...). Zdaj je že jasno, da je v Trzinu tudi skupna nova cena storitev za gospodinjstva za solidno oskrbo na tem področju še vedno med nižjimi v Sloveniji, da se je skupni znesek pri enaki porabi vode in ob višji ravni storitev na področju zbiranja in odlaganja različnih vrst komunalnih odpadkov, vključno z omrežninami, zvišal za veliko manj kot 100 odstotki, predvsem pa je precej nižji kot v večini slovenskih občin. Seveda pa tudi podpisani vem, da bo to glavna predvolilna tema, saj smo v zvezi z denarnicami vsi občutljivi, in tisti, ki nima svojih idej in ne programa, mora diskreditirati one druge, ki imajo ideje in imajo predloge razvojnih programov in so se tudi že potrdili s svojim delom, kar v našem primeru velja zlasti za večino svetnikov, ki so bili pripravljeni sprejeti odgovornost za delovanje občinskega sveta in za predlagane odločitve.

Stara pesem

Kaj reči o nadaljevanju domnevnega pravičnika Petra Kralja, ki pred vsakimi volitvami pogreje postano temo o domnevni navezi »župan – Biring«, s katero je tudi kot ovaduh že vsaj dvakrat pogorel. Gospod me je namreč že tudi neupešno ovajal kriminalistični policiji in skušal z vedno enakimi neutemeljenimi trditvami prepričati volivce v Trzinu, naj me ne volijo več. Kaj torej misliti o človeku, katerega edini cilj je, da bi nekomu drugemu z neresnicami preprečil javno delovanje, kakšno izvolitev ali kaj podobnega. Ali ni usmiljenja vredno, če je petnajst, šestnajst let to tvoj edini resni projekt?! V vsem tem času bi si res že lahko našel kakšno bolj ustvarjalno manijo! A naj bo, kakor pač je; vsak si sam izbira cilje v življenju in prej ko slej se mu to vrne.

Želimo ostati najbolj razvita občina v državi

V sredo, 11. junija, je potekala zadnja seja občinskega sveta v tej sestavi. Na njej ste med drugim potrdili razvojni program občine za obdobje do leta 2020. Ali lahko na kratko strnete osnovne smernice razvoja, ki jih predvideva ta program?

Najpomembnejše težnje in usmeritve so naslednje: 1. Uskladiti program/strategijo razvoja občine tako po vsebini kot po rokih in formalnih okvirih z razvojnimi programi statistične regije, Zahodne kohezijske regije in države, kajti na vseh teh ravneh se zdaj vsi strateški dokumenti prilagajajo okvirom in rokom t. i. finančnih perspektiv EU, kar je povezano s pogoji in možnostmi sofinanciranja projektov s sredstvi skladov EU ipd. 2. Ostati najrazvitejša slovenska občina (indeks razvitost Občine Trzin je 1,52, indeks druge najrazvitejše občine v Sloveniji 1,33 in tako dalje do najmanj razvite z indeksom razvitosti 0,42). 3. Vztrajanje pri konceptu trajnostnega razvoja, kar vsekakor pomeni vlaganja v gospodarski razvoj in tudi v razvoj na drugih področjih ob absolutnem spoštovanju načel varstva okolja in narave ter ohranjanju socialnega ravnotežja v občini. 4. Vse s posebnim poudarkom na energetski učinkovitosti in spodbujanju rabe obnovljivih virov energije in ob izgradnji nekaterih, po našem prepričanju, nujnih objektov, kot so nov gasilski dom, nov kulturni dom, po možnosti večnamenska športna dvorana, pokopališče, obvoznica ...

Naša Občina že od vsega začetka posebno pozornost namenja načinom oskrbe z energijo in njeno varčno izrabo. Ali prinaša Lokalni energetski koncept občine, ki ga je občinski svet sprejel na junjski seji, kakšne posebne novosti?

Gre za novelacijo in nadgradnjo Lokalnega energetskega koncepta (LEK), ki smo ga sprejeli že leta 2009. V to novo, veliko bolj celovito in v skladu z novim energetskega zakonom posodobljeno inačico so vgrajena spoznanja in zahteve, ki so se izoblikovale v zadnjih letih, ko se je pod vplivom spoznanj o klimatskih spremembah, o odprtih vprašanjih v zvezi s prihodnostjo energetike in o nujnosti, da se vsi začnemo nemudoma prilagajati na posledice podnebnih sprememb. Zato je ta inačica tudi na ravni akcijskega načrta in neposrednih zahtev (energetski pregledi stavb, energetske izkaznice, normativi za nove zgradbe ipd.) veliko bolj dodelana in zahtevna kot naš LEK iz leta 2009.

Po trzinskih ulicah v zadnjem času opažamo rumeno-zelene označbe, včasih tudi napis PLIN. Kaj te označbe pomenijo in kaj naj bi se na označenih mestih zgodilo?

Če gre za ceste oz. ulice z območja starega dela naselja Trzin (del Habatove ulice, Jemčevo cesto, Grajsko cesto in Mengeško

cesto), je to oznaka obstoječih komunalnih vodov, ki se nahajajo v cestnem svetu. Zakoličbo vodov je moral izvajalec izvesti v okviru projekta Oskrba s pitno vodo na območju Domžale-Kamnik, podprojekta Vodooskrba v občini Trzin, da lahko določi natančno traso novega vodovoda z ustreznimi vodoravnimi in navpičnimi odmiki. Gre preprosto za to, da je potrebno označiti, kje potekajo obstoječi drugi komunalni vodi, zato da jih ne bi izvajalci del poškodovali ali celo uničili.

Zakoličba vodov je opravljena s takšnimi oznakami, ki sčasoma zbledijo, in ne bodo trajno vidne.

Gasilci so v Trzinu eno od najbolj zavzetih in prizadevnih društev, ki je zelo dobro zapisano tudi v srcih večine Trzincev. Vemo, da gasilci kupujejo nov avtomobil, med Trzinci pa je v zadnjem času zelo veliko razprav o potrebi nabave tako visoke lestve, kot naj bi jo nameravali kupiti naši gasilci. Kaj vi menite o tem?

Nakup tega avtomobila je predviden v Načrtu razvoja PGD Trzin in je tudi povezan s predpisi, v skladu s katerimi gasilsko društvo takšne kategorije, kot je naše, mora razpolagati s takšnim vozilom. Treba je upoštevati, da je glede na velikost kraja in glede na objekte, ki se v kraju nahajajo, trzinsko društvo prešlo v višjo kategorijo, kot je bilo včasih, in da so tudi zahteve večje. Novo vozilo bo potemtakem drugače opremljeno, kot je vozilo, ki smo ga kupili pred leti. Predvsem bo cisterna na vozilu veliko večja, tako da bo vozilo lahko pripeljalo na prizorišče požara veliko večje količine vode in poleg tega bo na vozilu t. i. vodni top, ki bo omogočal gašenje z večje razdalje, kar bi bilo ob sedanji opremljenosti društva lahko ob nekaterih možnih požarih problem, ker se potencialnemu mestu požara ni mogoče dovolj približati ipd. Je pač treba upoštevati, da imamo v Trzinu tudi že nekaj relativno visokih stavb in stavb, ki se jim je težko ali celo nemogoče dovolj približati.

Ali lahko terminsko opredelite ureditve novega izvoza iz industrijske cone proti Dobravi?

Če bodo naši pogovori s pristojnimi službami MOL, ki ravno zdaj potekajo, dovolj uspešni, in če tudi z izdelavo potrebne projektne dokumentacije, ki tudi že poteka, ne bo posebnih težav, bodo potrebna dela opravljena in zaključena, kot je predvideno, že letos, najbrž že kar precej pred potekom gradbene sezone.

Vprašanja sem zastavljal Miro Štebe

Poročilo s 30. redne seje Občinskega sveta občine Trzin

Maratonska zadnja seja sedanjega občinskega sveta

30. redna ali junijska seja Občinskega sveta je bila verjetno zadnja seja Sveta v tej sestavi, na dnevnem redu pa je imela kar 16 točk, med katerimi je bilo več takih, ki so imele po več obsežnih in pomembnih podtočk. V oči je takoj padlo, da občinski svetnik liste Za zeleni Trzin Romeo Podlogar ni sedel na svojem običajnem mestu, ampak je sedel na mestu za obiskovalce, kasneje pa tudi ni sodeloval pri razpravah ali glasovanju o sklepih seje. Svoje »izločitve« iz sveta ni javno pojasnil, gotovo pa je, da je zaradi tega seja potekala hitreje in z manj zapletov, kot smo pričakovali in bili vajeni s prejšnjih sej. Seja je tako potekala brez večjih zapletov, pri njenem delu pa so sodelovali številni gostje, saj je svet tokrat obravnaval zelo veliko letnih poročil.

Pri prvi točki so se članice in člani Občinskega sveta seznanili s premoženjsko bilanco občine za leto 2013, ki jo je predstavila višja svetovalka župana za finance in proračun Bojana Lenaršič. Vrednost finančnega in stvarnega premoženja občine je konec prejšnjega leta znašala 31.968.422 evrov in je bila višja kot leto pred tem. Spremembe so nastale predvsem zaradi povečanja vrednosti nekaterih stavb, ki so bile zgrajene lani, med drugim vrtca, neprofitnih stanovanj in društvenih prostorov. Občinski svet je poročilo potrdil brez razprave. Po hitrem postopku so nato sprejeli sklep o programu opremljanja stavbnih zemljišč na območju CT 5/1 Brodišče, to je na območju, kamor naj bi v skladu z določili pred kratkim sprejetega Občinskega prostorskega načrta in podrobnega prostorskega načrta razširili cono. Severnovzhodno od sedanje meje obrtne cone naj bi uredili novo sosesko poslovnih objektov, pred tem pa mora Občina tam poskrbeti za komunalno opremljenost zemljišč. Ob tem je občinski svet sprejel dopolnilo k odloku, ki določa, da mora biti tudi komunalno opremljanje zemljišč tistega območja fazno v več etapah, kot je to zahteval odbor občinskega sveta za okolje in prostor.

Sledila je druga obravnava predloga lokalnega razvojnega programa občine Trzin za obdobje do leta 2020. Občinski svet je program obravnaval že na aprilski seji, sledili pa sta tudi dve javni razpravi o njem, zdaj pa so svetnice in svetniki program brez posebnih zadržkov potrdili. Ob tem so v prvotni program dodali nekaj novih predlogov, med drugim sklep, da naj bi Občina s še petimi drugimi občinami z območja severno in severnovzhodno od Ljubljane ustanovila lokalno akcijsko skupino, ki naj bi omogočala oblikovanje programov in pridobivanje sredstev s področja razvoja podeželja, samooskrbe in podobno. Načrte o delovanju LAS je predstavil tudi gost, magister Roman Medved. Med drugim je dejal, da bodo programe oblikovali predvsem v skladu s predlogi in zahtevami »od spodaj navzgor«.

Občinski svet je nato posodobil Lokalni energetskega koncept občine, seznanil pa se je tudi s poročilom o spomladanski čistilni akciji Očistimo Trzin 2014.

Sledila je cela vrsta letnih poročil, ki so jih pripravili zavodi, ki so v solasti ali soupravljanju naše Občine ali pa s svojim delovanjem posegajo tudi na območje naše občine. Najprej je poročilo o delovanju Zdravstvenega doma Domžale podal njegov direktor dr. Janez Svoltjšak. V razpravi so se svetniki med drugim zavzemali, da bi v Trzinu odprli kar lasten zdravstveni dom, zavzemali pa so se tudi za večji obseg nudenja zdravniških uslug v Trzinu. Dr. Svoltjšak je ob tem predstavil letno poročilo o delu programa Svit.

Pri naslednji točki je direktorica Doma počitka Mengeš Irena Gričar občinski svet seznanila z letnim poročilom doma. Spregovorila je o njegovem delovanju, izvajanju socialnovarstvenih storitev, o pomoči na domu ter o delovanju Centra aktivnosti v trzinskem domu starostnikov.

Po hitrem postopku so nato dopolnili in spremenili Odlok o kategorizaciji občinskih cest. Ob tem je v razpravi o urejanju problemov spregovoril tudi občan z Jemčeve ceste Jokič, ki je neposredno predstavil težave, ki jih imajo prebivalci ob stranskem kraku Jemčeve ceste. Občinski svet je predlagane rešitve potrdil, ob tem pa so dodali še eno dopolnilo.

Sledila je obravnava letnega poročila JP Centralna čistilna naprava Domžale– Kamnik. Predstavnica podjetja je med drugim tudi povedala, da morajo čistilno napravo v skladu z novo zakonodajo posodobiti in razširiti, ker pa občinam še ni uspelo od države izterjati obljubljenih evropskih sredstev, se bodo občine naložbe lotile same, ob tem pa upajo, da bodo evropska sredstva kasneje le pridobili.

Ko so pri naslednji točki obravnavali poročilo o oskrbi z vodo iz vodovodov, ki jih upravlja JKP Prodnik, je člane sveta kljub temu, da je predstavnik Prodника Aleš Stražar zatrjeval, da iz vodovoda dobivamo neoporečno kakovostno vodo, zanimala vsebnost nitratov v vodi in še zlasti, ob kakšnih razmerah so nekajkrat v vodi zaznali več nezaželjenih snovi kot običajno. Predstavniki Prodника je zatrjeval, da kakovost vode ni ogrožena in da so parametri onesnaževanja zanemarljivi. Sledili sta letni poročili o čiščenju odpadne vode in ravnanju s komunalnimi odpadki v preteklem letu. Občinski svet je obe poročili, ki sta ju podala predstavnik podjetja Prodnik, potrdil brez zapletov. Prav tako so kar po tekočem traku potrjevali letna poročila Osnovne šole Trzin, Osnovne šole Roje, Knjižnice Domžale, Medobčinskega muzeja Kamnik ter Glasbene šole Domžale. Tako rekoč vse omenjene ustanove dobro delujejo.

Sledila je potrditev spremenjenih volilnih enot v občini, nato pa še spremembe ravnanja z nepremičnim premoženjem občine v tem letu. Pri spreminjanju volilnih enot so morali veljavni odlok uskladiti s podatki Geodetske uprave oz. z novimi hišnimi številkami, pri spremembi načrta za ravnanje z nepremičnim premoženjem pa so zaradi zagotavljanja večje funkcionalnosti potrdili predlog za prodajo ali zamenjavo nekaterih parcel, predvsem na območju Brodišča.

Pred koncem seje so potrdili mandat novemu članu Nadzornega sveta občine Trzin. Darka Končana, ki je odstopil, bo zamenjal Miro Markič, pri predzadnji točki seje pa so se članice in člani občinskega sveta strinjali z odvzemom statusa javnega dobra

nekaterih parcel, ob tem pa so sprejeli tudi dopolnilo, s katerim so odpravili napako, ki se je pojavila pri tipkanju. Sledila je še redna točka vseh sej občinskega sveta Vprašanja in pobude svetnikov, ki jih tokrat ni bilo veliko.

Dokaj zahtevna, vendar ne preveč stresna, seja je bila s tem končana, verjetno pa je bila to tudi zadnja seja sveta v tej sestavi. Ob koncu je treba zapisati, da je bil to doslej najbolj stresen občinski svet, ki je prinesel največ zapletov in nezadovoljstva. Še nikoli občinski svetniki niso bili tako razdeljeni, delovanje opozicije pa še nikoli ni bilo tako brez kakršnegakoli vpliva. Krivdo za takšno stanje nosita obe strani; upamo lahko, da bo naslednji občinski svet le bolj homogen in da bo tudi delo v njem precej bolj prijazno.

Miro Štebe

RCERO lovi zastavljene roke Nadležne pasje dlake ob poti

Javno podjetje Snaga, pooblaščenec izvajalec del projekta RCERO, je 21. maja pridobilo še gradbeno dovoljenje, kar pomeni, da lahko z gradnjo projekta RCERO nadaljujejo. V JP Snaga so povedali, da je njihov izvajalec Strabag s pripravljalnimi deli že začel, hkrati pa so dodali, da bo gradnja glavnih delov projekta RCERO končana predvidoma oktobra 2015. Potem sledi še obdobje testnega obratovanja centra, torej bo regijski center za ravnanje z odpadki popolnoma dokončan še kasneje. Evropska sredstva kohezijskega sklada za projekt RCERO so zagotovljena za dela, dokončana do konca leta 2015, tista dela, ki bodo opravljena po letu 2015, pa ne bodo (verjetno) poplačana iz teh sredstev. »Vrednost del, katerih plačilo bo zapadlo po koncu prihodnjega leta, je okoli 15 milijonov evrov« (Dnevnik, 28. maj: Evropska komisija naj bi sicer bila naklonjena ideji, da bi se širitev in nadgradnja projekta RCERO razdelila v dve fazi, prva bi črpala sredstva, ki so na razpolago do konca leta 2015, druga faza pa bi računala na sredstva iz prihodnje perspektive. Kakšen bo dokončen razplet projekta RCERO, bo v veliki meri odvisno od Evropske komisije, ki bo podala dokončno odločitev.)

Klemen Hvasti

Poklicala nas je bralka in nas povabila, naj poslikamo bele kosme pasje dlake ob sprehajalni poti proti Gvajšku v trzinskem gozdu. »Veste, tisti kosmi se vedno znova pojavljajo vzdolž celega odseka poti! Nekdo očitno vedno znova tam krtači svojega psa, dlake pa ne izginejo kar tako hitro. Če že pazimo na odmetavanje papirčkov, naj lastnik tistega psa svojega ljubljenskega krtači kar doma ali pa vsaj potem, ko psa skrtači v gozdu,

dlake pobere in da tja, kamor sodijo. Tako pa je tisto v gozdu zelo neestetsko in mene vedno znova moti!« Zatrčila nam je, da ni edina, ki jo tiste dlake motijo, zato pozivamo lastnika očitno belega dolgodlakega psa, ki se za krtačenje odloča v gozdu, da naj sledove svojega početja res pospravi in pusti, da v gozdu in njegovih lepotah uživajo tudi drugi.

MŠ

Referendum o arhivih

8. junija 2014, na sončno, vročo binkoštno nedeljo

Tabelarni pregled podatkov po trzinskih volilnih okoliših

Zap. št.	VOLILNI OKOLIŠ	I. okoliš "Stari Trzin" in del Ljubljanske- vzhod- no od Pšate %	II. okoliš Del Mlak in ulice pod zah.Ongerja, za strano %	III. okoliš Del Mlak-ulice zah. od Mlakarjeve in ulice v IOC %	SKUPAJ ŠTEVILO	Σ %
1.	GLASOVALCI, VPISANI V VOLILNI IMENIK	1243 / 100	932 / 100	765 / 100	2940	100
2.	GLASOVALI NA REFERENDUMU	176 / 14,15	107 / 11,48	92 / 12,02	375	12,75
3.	NEVELJAVNE GLASOVNICE	5	4	1	10	0,34
4.	GLASOVALI "ZA" ZAKON	32	29	18	79	2,68
5.	GLASOVALI "PROTI" ZAKONU	139	74	73	286	9,72

Nesklepčna izredna seja občinskega sveta

V začetku meseca je precej pozornosti pritegnila napoved opozicije, da bo sklicala izredno sejo občinskega sveta. Res smo kmalu po gospodinjstvih dobili vabila za udeležbo na izredni seji, ki so jo za ponedeljek, 9. maja, v dvoranici Marjance Ručigaj sklicali štirje občinski svetniki opozicije: Romeo Podlogar (lista Za zeleni Trzin) ter Barbara Sršen, Irena Habat in Peter Pelan (vsi trije iz liste Trzin je naš dom), prejeli pa smo tudi dokaj obsežno pisanje g. Antona Peršaka, ki je pojasnjeval, zakaj izredna seja ni potrebna. Svetniki opozicije se še vedno ne strinjajo z novim načinom obračunavanja komunalnih storitev v občini – o čemer smo v Odsevu že večkrat pisali. Menijo, da je zvišanje previsoko, da potrditev novih cen ni bila sprejeta na zakonit način in da bi bilo potrebno bolje preveriti, kako posluje Javno komunalno podjetje Prodnik. Predstavniki opozicije že ves čas od sprejema novih cen poudarjajo, da na seji, ko naj bi odločali o novih cenah, niso imeli ustreznih in za tako pomembno odločanje potrebnih podatkov, še zlasti pa, da elaborat, ki naj bi utemeljeval drugačno obračunavanje cen, ni bil ustrezen. Župan je v svojem obvestilu občanom pojasnjeval, da izredna seja ni potrebna in da naj bi šlo pri tem zgolj za poskus »političnega linč« župana in občinskih svetnikov t. i. županove koalicije. Zapisal je, da je bil pripravljen sklicati izredno sejo občinskega sveta na to temo, če bi opozicija njen sklic utemeljevala z verodostojnimi navedbami in pravnimi utemeljitvami zahteve. Ocenil je, da opozicija tega ni storila, zato po njegovem mnenju izredna seja ni bila potrebna, saj naj bi šlo le še za eno predvolilno potezo opozicije. Sklicatelji seje pa so zatrjevali, da imajo vso pravico za sklic take seje, saj naj bi bil to izraz njihove nemoči v občinskem svetu, kjer so vedno preglasovani. Poudarjajo, da bi morali imeti pred potrjevanjem povišanja cen ustrezne obrazložitve, še zlasti elaborat o upravičenosti podražitve, in da glasovanje ni bilo zakonito, ker tega niso imeli. Poudarjajo, da je tudi Nadzorni svet občine opozoril, da tisto, kar so jim predstavili kot elaborat, ni bilo ustrezno pripravljeno. Župan poudarja, da Občinski svet ni imel pristojnosti, da bi določal ceno komunalnih storitev, za kar naj bi bil pripravljen elaborat, ampak je pripravljeni predlog lahko le potrdil ali zavrnil. Na seji tako niso potrjevali elaborata o upravičenosti podražitve, ampak zgolj predlagano višino podražitev. Elaborata naj jim zato ne bi bilo potrebno predstavljati. Opozicijski svetniki se s tem ne strinjajo. Poudarjajo, da bi za odločanje o tako pomembni zadevi na seji vseeno morali imeti ustrezne podatke, ki so jih tudi zahtevali, teh pa jim niso ponudili, zato niso mogli suvereno in zakonito potrditi predlagane povišice.

Čeprav opozicija v trzinskem občinskem svetu nima zadosti glasov, da bi lahko odločilno vplivala na rezultate odločanja, je bila pred dvigovanjem rok vseeno upravičena, da dobi vse podatke, za katere je ocenila, da jih potrebuje za suvereno odločanje in za

to, da za svojo takšno ali drugačno odločitev prevzame odgovornost. Župan trdi, da so se predstavniki opozicije kasneje seznanili s pravim elaboratom in da se zdaj s svojimi zahtevami in izjavami sprenevedajo in zavajajo javnost, opozicija pa vztraja, da sklep o potrditvi povišanja cen ni bil zakonit, in da JKP Prodnik v Trzinu ni bil upravičen do takšne podražitve.

Na izredno sejo v dvoranico Marjance Ručigaj je prišlo manj občanov kot na podoben zbor krajanov, ki ga je opozicija sklicala zaradi iste problematike, ker pa na sejo ni prišel tudi nihče od občinskih svetnikov iz županove koalicije, je bila seja nesklepčna. Župan je svojo neudeležbo opravičil, ker je imel že prej napovedane obveznosti v tujini, sklicatelji pa so po preverjanju sklepčnosti sestanek lahko le razpustili. Slab odziv občanov verjetno kaže, da jim je že dovolj preprirov in da tudi oni spoznavajo, da so tovrstne poteze opozicije res vse bolj priprava na bližnje lokalne volitve.

Miro Štebe

Osnovna šola Trzin in Društvo prijateljev mladine Trzin

organizirata

veselo preživljanje poletnega počitniškega časa učencev

Dragi starši!

Bližajo se POLETNE POČITNICE in prostega časa bo na pretek. Da bi ga učenci čim lepše preživeli, bomo v našem društvu zopet organizirali zanimiva tedenska varstva.

Termin bo naslednji: od 30. junija do 4. julija 2014

Varstvo bo organizirano od ponedeljka do petka, in to od 7.45 do 16. ure v OŠ Trzin, v učilnici 1.b razreda.

Vsak dan bo drugače obarvan: DAN IGER BREZ MEJA, DAN KUHARSKIH MOJSTROV, DAN ZA ISKANJE SKRITEGA ZAKLADA, DAN ZA LIKOVNO USTVARJANJE, DAN ZA PIKNIK - Pohod ali s kolesom do Mengeškega jezera. Program bo vodila Mojca Gašparič. Cena tedenskega programa znaša 60 evrov

(dopoldanska malica, kosilo, likovni in učni material, strokovni kader). ZNESEK se nakaže ob prijavi na TR DPM Trzin: 02305-0092086041 zaradi nadaljnje organizacije programa.

Otroci naj imajo s seboj copate, peresnico z barvicami, flomastre, platenko z vodo, kremo in zaščitno kapo pred soncem.

PRIJAVNICA:

Prijave zbiramo na e-mail: info@mojstrica.si ali na 031/388-027. Vsi prijavljeni boste prejeli vse pomembne informacije na vaš e-mail naslov.

V prijavi navedite naslednje podatke:

- Ime in priimek otroka ter razred.
- Telefon /GSM staršev/e-mail: (obveščanje o spremembah)

Zoran Rink sprašuje

V uredništvo Odseva smo dobili članek Zorana Rinka, v katerem avtor tudi v imenu radovednih Trzincev zastavlja vprašanja, ki jih v Trzinu zelo pogosto slišimo in bodo gotovo med najpogosteje zastavljenimi med bližnjo predvolilno kampanjo za lokalne volitve. Prav zato smo ta vprašanja že zdaj posredovali županu g. Antonu Peršaku in ga zaprosili, da odgovori nanja.

Ignoranca

Minilo je že nekaj časa, kar smo postavili številna vprašanja, vendar odziva (beri odgovorov) ni bilo. Kako se že reče takemu ravnanju, ko naslovnik ne odgovori in ne reagira na vprašanje, ki je zastavljeno? IGNORANCA!

Nevenka BREZNIK, spec. psihoterapije transakcijske analize je na vprašanje, kaj je ignoranca, odgovorila takole: »Oseba, ki vas ignorira, verjetno predaja sporočilo, da z vami ne želi imeti več stika, da je zanj zgodba zaključena. Ignoranca navadno pove, da ta človek ne zmore povedati tega direktno, ker ga je strah, sram ali ker se boji, da bi s tem drugega prizadel, zato se odloči za otroški način komunikacije, ki ga je najbrž uporabljal že v otroštvu – biti tiho in se delati, da drugega ni.«

Zakaj to pojasnujem? Zato, ker trzinski župan ignorira vprašanja, ki zanimajo veliko občanov. Teh vprašanj se je od lanske jeseni do danes nabralo kar nekaj. Čisto pozabil nanje župan zagotovo ni, saj je njegov svetnik v januarski številki Odseva zapisal, da se »začenja postopek za spremembe Občinskega prostorskega načrta«. In da se bo lažje spomnil, kaj vse naj bi pojasnil in odgovoril, naj vprašanja na kratko ponovimo:

1. Kakšen je projekt doma zaščite in reševanja?

- Ali bo v njem dovolj prostora za gasilska vozila in opremo ter skladišče za vse dolžnostne enote in prostovoljne enote civilne zaščite?
- Ali bo v njem dovolj prostora za čiščenje opreme po prihodu z intervencije?
- Ali bo v njem prostor za moštva vseh enot?

Županov odgovor: Najprej opomba k traktatu o ignoranci: Vsaj o polovici zadev, ki jih omenja g. Rink v svojih vprašanjih, sem samo v zadnjem letu dni ali v Županovem kotičku ali v odgovorih na vprašanja urednika v Odsevu pisal/odgovarjal vsaj po dvakrat, o nekaterih celo že letos po dvakrat in tudi v majski številki vsaj o temah dveh vprašanj, praktično o čisto vseh pa v zadnjih treh, štirih letih po večkrat. Če je torej to želel, je g. Rink odgovore na svoja vprašanja že dobil, in če bi bil vsaj povprečno resnicoljuben človek, bi to tudi priznal. Drugo je vprašanje, ali bi bil vedno zadovoljen s tem, kar bi prebral. Vse tisto, kar bi v zvezi z ignoranco, z namigovanjem na patologijo vred, rad pripisal meni, naj torej pripiše sebi. Predvsem pa naj se končno spomni, kako priliznjen je znal biti nekoč; res pa je, da se je zelo spreobrnil, ko pač ni dobil tega, kar si je tako zelo želel; če pa bi dobil, bi verjetno še danes z vso dušo in srcem pripadal županovemu »taboru«. Ignoranca, prilizovanje, oportunitizem ipd. so namreč lastnosti in ravnanja, ki se radi povezujejo med seboj pri istih osebah.

Vse to, o čemer sprašuje, seveda v novem gasilskem domu bo. Najprej zato, ker tisti, ki se na Občini s tem ukvarjamo, seveda pri tem sodelujemo z gasilci in vsemi tistimi, ki bodo nekoč, ko bo zgrajen, uporabniki novega doma. In zato, ker seveda nismo tako neumni, da bi načrtovali nov gasilski dom in dom za potrebe civilne zaščite v celoti in ne bi v tem domu predvideli tistega, zaradi česar ga nameravamo zgraditi, kot bi rad prepričal bralce Odseva g. Rink.

2. Kje bo lokacija novega kulturnega doma?

- Ali bo res novi kulturni dom na lokaciji sedanjega?
- Ali pri kulturnem domu ne potrebujemo parkirnih mest?

Županov odgovor: Novi kulturni dom bo predvidoma na lokaciji sedanjega. Parkirnih mest je, glede na to, da je velika večina prireditvev v KD zvečer, v neposredni bližini že sedaj dovolj; vprašanje je le, a se nam vedno vsem ljubi hoditi sto metrov od parkiranega vozila do kulturnega doma peš.

3. Kaj je storjenega glede obvoznice mimo Trzina?

Županov odgovor: Bilo je veliko pogovorov med predstavniki treh občin, po območju katerih naj bi potekala z državnim študijo predvidena optimalna trasa obvoznice, nadalje tudi pogovorov predstavnikov teh treh občin z vodstvom Direkcije RS za ceste; žal pa kljub temu da smo napisali več pism in opravili nekaj krajših pogovorov tudi s predzadnjim pristojnim ministrom, ki je idejo obvoznice zavračal, pa daleč nismo prišli. Zadnji minister, ki je trenutno le še vršilec tekočih poslov, pa se resno pogovarjati ni hotel, ni odgovarjal na pisma in prošnje, da bi se sestali itd. Ugotovili smo, da država zavrača in odlaga resne pogovore o tej temi predvsem zaradi krize oziroma pomanjkanja denarja, in ne želi začeti postopkov, ker bi s tem pač sprejela določene zaveze. Zato smo se odločili spremeniti taktiko in smo vključili zamisel manj ambiciozne, a za Trzin zadostne variante obvoznice v osnutek Sprememb in dopolnitev Občinskega prostorskega načrta, postopek za sprejem katerih je medtem že stekel. Poleg tega smo ta projekt vključili tudi v predlog Lokalnega razvojnega programa Občine Trzin za obdobje 2014 do 2020.

4. Ali bodo obcestni prometni znaki, ki označujejo naselje, predstavljeni na mejo Trzina zaradi umiritve prometa?

Županov odgovor: Gre, če prav razumem, za table ob državnih cestah, za postavljanje in prestavljanje katerih so pristojni državni organi oziroma upravljavci državnih cest. Mi smo jih na ta problem že opozarjali.

5. Kaj je z umeščanjem pločnika ob Mengeški cesti do meje z občino Mengeš?

Županov odgovor: Trenutno se pripravlja potrebni izvedbeni del projekta v ta namen. Dogovor z DRSC v zvezi s tem smo v glavnem že dosegli, in predvidevamo izvedbo v letošnjem letu.

6. Ali bo na lokaciji križišča z Grajsko cesto in Mengeško cesto kakšen prehod za pešce?

Županov odgovor: Če bo (dogovor z DRSC) na obeh straneh pločnik in bo DRSC soglašal s tem, bo.

7. Na ATV signal Litija, ki ga plačuje Občina Trzin, liste, ki imajo drugačen pogled na trajnostni razvoj Trzina, ne smejo predstavljati niti svoje humanitarne dejavnosti, kaj šele drugačen pogled na trajnostni razvoj Trzina. Ali bo ATV signal Litija kdaj postal neodvisen medij?

Županov odgovor: Občina ima z ATV dogovor oziroma pogodbo, ki zadeva spremljanje oziroma poročanje ATV o delu Občine kot ustanove in o programih (prireditvah, projektih itd.), ki jih izvaja oziroma organizira Občina. Drugače pa je ATV medij, ki deluje na osnovi tržnih pogojev. Sam nimam občutka, da ni neodvisen.

8. Ali so se na Občini Trzin že pričeli postopki za umeščanje servisne ceste v prostor do Dobrave za kmetovalce Trzina?

Županov odgovor: Kolikor je s tem mišljena povezava, ki naj omogoči dostop s traktorji, ne da bi morali uporabljati t. i. štiriposovno državno cesto Trzin–Črnuče, je vsaj za traktorje takšna dostopnost v glavnem že omogočena, resda da deloma po gozdnih cestah, vendar je.

9. Ali so se že pričeli postopki za umeščanje sodobne kolesarske steze v prostor ob servisni cesti do Dobrave in ali se za to že pripravlja prostorski načrt?

Odprto pismo

Odprto pismo gospodoma
- županu Tonetu Peršaku in
- Andreju Grilu, višjem svetovalcu župana za gospodarske javne službe

Iztek fekalij v potok Snugovec pri mostu pri gostilni Trzinka

Spoštovana gospoda,
s tem odprtim pismom želim razjasniti nekaj dilem v zvezi z omejeno problematiko onesnaženja potoka Snugovec. Zadeva se vleče že zelo dolgo, njen rep celo v leto 2005, in čas bi že bil, da jo – prvič, imenujemo s pravim imenom in predvsem, da jo že enkrat saniramo in uredimo, kot se za urejeno občino spodobi!

Na vprašanje občinskega svetnika gospoda Romea Podlogarja o tej zadevi sem posredno preko njega dobil odgovor g. Andreja Grila z datumom 11. december 2013, ki ga v tem pismu želim dopolniti in opozoriti na netočnosti ter zavajanja!

V letu 2005 je bila izvedena sanacija kanalizacije med Mlakarjevo ulico in Ulico Rašiške čete, iztok te cevi je bil speljan v potok Snugovec pri mostu blizu gostilne Trzinka. Na fotografiji z datumom 19. maj 2006, ki jo prilagam, je lepo vidna ta cev premera približno pol metra. Poleg te cevi, desno od nje, sta speljani še dve manjši cevi: gornja, svetlejša, je drenažna cev s parcele stanovalca s Kidričeve 121, spodnja, temnejša, premera približno 12 cm, je cev, po kateri so se takrat iztekale v potok smrdeče fekalije! Ta cev je bistvena; sklepam, da je bila narejena na črno. V odgovoru g. Grila sploh ni omenjena!

Na kar nekaj protestnih pisem stanovalca s Kidričeve 119, g. Ljuba Fabjana, mu župan odgovori, da se problema zaveda, in da bo »problem res čim prej rešen.« Datum: 4. september 2006! To pismo prilagam v elektronski obliki.

V nekaj naslednjih letih se ni nič spremenilo: fekalije so tekle ter onesnaževale potok še naprej in zaudarjale po okolici! V nemočni jezi, ker se toliko časa nič ne ukrene, nekdo z betonom zamaši omenjeno cev. A doseže bolj malo, smrdeče fekalije kmalu pritečejo po večji cevi! Zdaj se razmere samo še poslabšajo: fekalije, ki neprestano počasi tečejo po odprti večji cevi, s svojo nesnago in vonjavami privabljajo podgane in druge

Županov odgovor: S tem se ukvarjamo že ves čas. A včasih je tako, da so tudi na videz lahko uresničljive zamisli iz kakšnih »zgodovinskih« razlogov zelo težko izvedljive, mislim na sicer kratki odsek te povezave med Mlakami in OIC Trzin.

10. Ali bo pri novogradnjah že upoštevano odpravljanje arhitektonskih ovir ali bodo nastajale še naprej nove kot do sedaj?

Županov odgovor: Kar zadeva novogradnje, za katere je odgovorna Občina, menim, da je za to dovolj poskrbljeno že vsaj nekaj let. Seveda predpisi, tako državni kot občinski, to zahtevajo tudi od investitorjev in projektantov v zasebnem sektorju, vprašanje pa je, ali ti res vedno pomislijo na to ali ne. Za nadzor nad tem pa ni pristojna Občina.

Še zaključna opomba: Skoraj prepričan sem, da se bo večina rednih bralcev Odseva spomnila, da so vsaj o večini zadev, ki jih načenjajo ta vprašanja, že kdaj kaj prebrali v Odsevu; gospod mlinar Rink najbrž ne. Kajti očitno je namreč g. Rink mlinar, kajti, saj veste, naj parafraziram znani pregovor, kje oziroma komu je treba vse trikrat povedati.

glodalce, v njej se počasi nabirajo in nalagajo vsi možni odpadki, od toaletnega papirja, raznih cunjic, polivinila do vsemogočega. In potem ob prvem večjem nalivu vse to površinska deževnica naenkrat odplakne neposredno v potok Snugovec!

Prilagam fotografije s poginulo podgano, s smrdečo mreno, papirčki in cunjicami po nabrežju pa tudi oklepom potočnega raka, ki sem ga našel v potoku. Pred leti si tu naletel tudi na žive rake; zdaj ni niti enega več! Pa tudi ne rib in zelo malo žab!

Poudarjam, ta potok teče po Naturi 2000. Za to grdo onesnaženje je kriva Občina, in po devetih letih prizadeti občani od nje upravičeno zahtevamo, da zadevo sanira, in to takoj, krivec za to, pa naj bo to višji svetovalec ali župan osebno, naj za to prevzame odgovornost!

Kratek povzetek:

1. Z občasnimi nečistočami v potoku Snugovec niste bili seznanjeni »pred časom«, ampak pred dobrimi osmimi leti!
2. Pregled prelivnega kanala s kamero »ni pokazal morebitnega nedovoljenega priključka komunalnih odpadnih voda iz objektov ali iz greznice.« Laž, sprenevedanje ali namerno zavajanje?
3. Prosim za javni, zavezujoči odgovor, kdaj, do katerega datuma bo občina opisano, za urbano okolje nedopustno onesnaženje Nature 2000, sanirala in uredila, kot se spodobi!

Hvala!

Prizadeti občan Drago Novak s Kidričeve ulice

OBČINA TRZIN
Mengeška cesta 22, 1236 Trzin, Slovenija
TRZIN telefon + 386 1 564 45 44, faks + 386 1 564 17 72

TRR: 01386-0100001846 DŠ: S133714789 MŠ: 1358361 Šifra neposrednega uporabnika občinskega proračuna 7684

Tone Peršak, župan

Spoštovani g. Fabjan,

dobil sem vašo pobudo, ki ste jo naslovili na občinski svet v zvezi z onesnaževanjem potoka, ki teče vzdolž Kidričeve in najprej se vam želim opravičiti, ker vam odgovarjam šele po slabih treh tednih. Vzrok za to so seveda dopusti pristojnih uslužbencev; najprej na občini in potem še na JKP Prodnik.

Ne glede na to bi v zvezi z vašim dopisom rad poudaril, da je zadeva, s katero se že dalj časa ubadamo, gotovo neprijetna in predvsem ni v čast ne občini kot ustanovi in ne kraju kot kraju. Vendar vseeno moram poudariti, da je za zdaj to edini primer tovrstni problem, ki ga imamo na področju kanalizacije poleg tega, da se nekaj gospodinjstev preprosto noče priključiti na kanalizacijo in kar vztrajajo pri greznicah in poleg problema, da je kanalizacija mestoma poddimenzionirana, kar pa že rešujemo. Vendar pa ne drži, da se na opozorila doslej sploh nismo odzvali. JKP Prodnik je eno pojasnilo objavilo celo v Odsevu.

Res pa je, da je bilo potrebnega kar nekaj časa, da so sploh odkrili, kako do tega problema prihaja, kajti gre za posledico neke vrste malomarnosti iz preteklosti, do katere je prišlo še pred nastankom Občine Trzin. Enemu od lastnikov hiš, kar precej daleč stran od Kidričeve in potoka, bivša občina oziroma komunalna ni pripeljala priključka na parcelo in, kot kaže, se je potem on pač priključil na meteorno kanalizacijo, ne da bi kdo za to vedel; ali pomotoma ali nalašč, v bistvu ne vemo. Ravno zato je JKP Prodnik potreboval kar veliko časa, da so sploh odkrili, kje se je to zgodilo in zakaj. Zdaj pa je potrebno zadevo rešiti, kar pa ni čisto lahko, ker se lastnik sam ne odzove na opomine; hkrati je treba prekopati eno od ulic med njegovim zemljiščem in kanalizacijo itd. Seveda pa gre tudi za to, da skušamo ugotoviti, kdo je pravzaprav kriv, kajti če je bila res kriva bivša občina, bo to pač naš strošek. Če je samovoljno ravnal omenjeni lastnik, bomo to zahtevali od njega.

Vsekakor pa vam obljubim, da zadeve ne bomo predolgo vlekli, in da bomo to reč čim prej mogoče sanirali. Radi bi jo le povezali še s kakšnim drugim posegom – saj veste: zaradi prekopavanja ulice.

Toliko v pojasnilo z upanjem, da bo problem res čim prej rešen.

Lep pozdrav!

Trzin, 4. septembra 2006

Ljubo Fabjan
Kidričeva 119
1236 TRZIN

Trzin, 10.08.2006

Občina TRZIN
Občinski svet Občine TRZIN
Mengeška c. 22
1236 TRZIN

Zadeva: **FEKALJE ŠE KAR IZTEKAJO V POTOK (Stanje po 1 letu)**

Spoštovani občinski svet Občine TRZIN,

te dni mineva 1 leto odkar sem opozoril Občino in spoštovane bralce Odseva na problem onesnaževanja čiste potočne vode v naselju Trzin-Mlake. Opozorilo je takrat sovpadalo z občinskim mesecem skrbi za čisto vodo v katerem smo si objubili, da bomo z vodo ravnali skrbno. Gre za potok ob gostilni Trzinka, kjer lahko vsak vidi v strugi potoka ostanke fekalij (glej priložene 3 fotografije). Občina pri tem niti ne ukrepa niti ne odgovarja na vsa odprta vprašanja.

Razumem, da se nekatere stvari ne dajo urediti čez noč, toda načrtnega izkoriščanja kanalov za padavinsko vodo za odvajanje fekalij v potok ne morem razumeti. Posebej za to, ker se to dogaja sredi naselja ene najbogatejših občin v Sloveniji. Kot neposredno prizadeti, se pri tem sprašujem zakaj kot davkoplačevalec ne morem vplivati na racionalno porabo občinskega denarja za ohranjanje čistega okolja in vode v Trzinu.

Glede na navedeno in v skrbi za naše skupno okolje ter vodo predlagam naslednje:

- Takojšnja preprečitev iztekanja fekalij v potok
- Občinski svet naj na svoj dnevni red uvrsti navedeno problematiko z naslednjima točkama:
 - Pregled izpolnjevanja občinskega odloka o odvajanju komunalne in padavinske odpadne vode
 - Presoja učinkovitosti in strokovnosti izvajanja javne službe upravljavca javne kanalizacije in izvajalca gospodarske javne službe odvajanja odpadnih vod v Občini Trzin.

S spoštovanjem,

Ljubo Fabjan

Ko.: Inšpektorat RS za okolje in prostor, Domžale

V gozdu bo še zelo veliko dela

Februarski žledolom je prizadel tudi gozd v občini Trzin. V gozdovih je ogromno polomljenega in podrtega drevja, ki ga je potrebno spraviti iz njega.

Pogovarjala sem se s Trzincem Janezom Mušičem, revirnim gozdarjem, zaposlim na Zavodu za gozdove Slovenije v Krajevni enoti Domžale. Po žledolomu so njegove prednostne naloge: pomoč lastnikom gozdov pri organiziranju potrebnih sanacijskih del v gozdu, svetovanje pri spravilu, prevozu in nujnih varstvenih in gojitvenih delih ter povezovanje z izvajalci in odkupovalci lesa. Njegov revir se razprostira na območju štirih občin: Ljubljana, Domžale, Dol in Trzin.

Koliko škode je povzročil žled v trzinskih gozdovih in koliko lesa je bilo do sedaj pospravljenega?

V Trzinu je škoda velika, poškodovano je približno 8.500 m³ lesa (iglavci in listavci). Zavod za gozdove Slovenije je najprej določil rok za sanacijo iglavcev, to je 15. maj 2014, zaradi objektivnih razlogov je bil rok podaljšan do 20. marca 2015. Do sedaj je bilo pospravljenega približno 20 odstotkov podrtega ali drugače poškodovanega drevja.

Kaj je vzrok za tako nizek odstotek in kaj predstavlja največji problem pri spravilu lesa?

Lastniki gozdov, ki imajo potrebno opremo in jim je gozd dodaten vir zaslužka, so potrebna dela v gozdu v večini že opravili, ostalo čistijo usposobljeni izvajalci ali podjetja. Teh je premalo in so preveč zasedeni. Velik problem je razdrobljenost in majhnost

gozdnih parcel in nepoznavanje gozdnih meja. Problem so tudi nekateri nezainteresirani lastniki, ki jim gozd ne predstavlja vira zaslužka. Veliko je takih, ki so gozd podedovali in jim pri tej naravni nesreči predstavlja le finančno breme, pa tudi izkušenj s čiščenjem nimajo.

Kako so očiščene gozdne poti oziroma vlake v trzinskih gozdovih?

Tudi tu je problem zaradi razdrobljenosti in majhnosti parcel. Na gozdno pot oziroma vlako je vezanih več parcel in s tem tudi lastnikov. Tu se pokažejo različni interesi in večkrat tudi konflikti, ko se morajo uskladiti vsi lastniki. V Trzinu predstavlja velik problem pozidava s stanovanjskimi hišami tik ob robu gozda, kar otežuje oziroma onemogoča dostop do gozda in posledično posek ter spravilo lesa. Zaradi tega bodo potrebne nove gozdne poti oziroma vlake, kar pa je spet povezano z dodatnimi stroški.

Kako pa je z odkupom lesa in cenami?

Odkup lesa je otežen zaradi zasičenosti trga z lesom. Težko ga je prodati, ker je premalo lesnopredelovalne industrije. Nekaj ga odkupijo žage, nekaj lesnopredelovalna industrija, ostalo pa preprodajalci. Prav pri preprodajalcih velikokrat nastanejo težave, ker lastnikom ne plačujejo v dogovorjenih rokih, in nekateri se bojijo, da bodo ostali brez plačila. Ker ni zadostnega odkupa, les ostaja na deponijah, zato je upočasnjena tudi sanacija. Les, ki ga bodo lastniki uspeli spraviti in prodati še letos, bo še imel sprejemljivo ceno, kasneje pa bo še bolj izgubil na kvaliteti in ceni.

Kaj menite o tem, da velike količine lesa izvozijo v tujino?

Žal v Sloveniji nimamo dovolj lesnopredelovalne industrije, zato smo nepredelan les prisiljeni prodajati v tujino. Mogoče smo o tej nesreči in količinah podrtega lesa malo preveč razglašali, zato so se tujci na odkup te dodatne količine lesa dobro pripravili. Ker zelo dobro poznajo razmere na našem lesnem trgu, nam lahko narekujejo odkupne količine in ceno lesa.

Kako dolgo bo trajala sanacija gozdov in koliko potrebuje gozd za revitalizacijo?

Sanacija gozdov bo trajala še kar nekaj let, gozd pa si bo dokončno opomogel v nekaj desetletjih. Največji problem je smreka, saj podrtja predstavlja pravo gojišče za podlubnike, od katerih je najbolj nevaren veliki smrekov lubadar. V primeru, da se bo sečnja zavlekla, obstaja nevarnost ekstremne namnožitve podlubnikov in posledično dodatno opustošenje gozdov. Zaradi tega je država kot skrajni rok za sanacijo od žleda poškodovanih smrek določila 20. marec 2015. Listavce pa bo potrebno spraviti do konca leta 2016.

Odpravljanje posledic žleda

V četrtek, 5. junija, smo se člani društva Trzin je naš dom zbrali na tradicionalni akciji pogozdovanja.

Lokacijo za letošnje pogozdovanje smo po dogovoru z gozdarjem izvedli na jasi, ki je nastala kot posledica spomladanskega žleda.

Tako smo v bližini Bele ceste, ki pelje na Rašico, zasadili 150 novih sadik, in sicer smreke in bukve.

Delovno akcijo smo zaključili s prijetnim druženjem na pikniku pri brunarici v Dolgi dolini, kjer smo se okrepčali z odlično gobovo juho in jedmi z žara.

Sodelujočim se zahvaljujemo za trud in čas, ki so ga vložili v akcijo, in tako pripomogli k boljšemu zraku, ki ga bodo dajala novo posajena drevesa v trzinskem gozdu.

Za društvo Trzin je naš dom

Marjeta Zupan

Kaj priporočate lastnikom gozdov, da bo sanacija učinkovitejša?

Lastnikom priporočam, da se med seboj povežejo pri pripravi na sanacijo gozda, še preden se oglasijo pri revirnem gozdarju. Priprava del za sanacijo bo bistveno učinkovitejša, če bodo povezani v skupino zaprosili Zavod za gozdove za pomoč, saj bo za večje količine del lažje poiskati izvajalce del, izvedba del pa bo cenejša. Več informacij (o izvajalcih del, odkupu lesa, nevarnostih pri delu v gozdu) lahko lastniki dobijo na internetni strani Zavoda za gozdove Slovenije. Tistim lastnikom, ki ne morejo sami najti usposobljenega izvajalca, pomagamo na Zavodu za gozdove tako, da jih z njihovim privoljenjem vpišemo na seznam, ki ga bomo posredovali zainteresiranim izvajalcem del v gozdovih.

Kako lahko občani oziroma društva pomagajo pri odpravi škode po žledolomu?

Glede na zahtevnost, nevarnost in nepredvidljivost pri izvajanju čiščenja gozda je priporočljivo, da ta dela opravljajo samo usposobljeni izvajalci. To se je izkazalo pri številnih poškodbah, ki so se zgodile pri sanaciji gozdov, poškodovanih od žleda. Občina Trzin skupaj z Zavodom za gozdove Slovenije ter gasilskim društvom načrtuje tečaj Varno delo v gozdu z motorno žago. Inštruktorji so precej zasedeni, zato bomo verjetno na vrsti v jesenskem času. Vsi zainteresirani naj se prijavijo pri meni – revirnem gozdarju Janezu Mušiču.

Kako načrtujete pogozdovanje na nekaterih golosekih?

Glede pogozdovanja nagibamo k sonaravnemu gospodarjenju z gozdovi. To pomeni, da drevesa odvržejo seme, ki vzkljuje, iz njega zraste mladje. Mladje je potrebno v začetku očistiti plevela, praproti in trnja, da se lažje in bolj kakovostno razvije. V slučaju, da naravne semenitve ni, se posadijo v drevesnicah vzgojene sadike. V vrzelih, nastalih zaradi žledoloma, bodo morali lastniki gozdov za vzgojo mladega gozda izvajati t. i. gojitvena dela, ki jim bomo morali v bodoče nameniti več pozornosti.

Kako sodelujete z Občino Trzin?

Poudariti moram, da je sodelovanje z Občino Trzin dobro, da ima posluš za sanacijo gozdov na svojem območju, še zlasti gozdnih cest. Zgledno sodelovanje je tudi z Osnovno šolo Trzin, saj smo skupaj z Občino začrtali Gozdno učno pot Onger. V prihodnje bo potrebno razmišljati o »skrbniku« te učne poti, da jo bodo učenci še dolgo z veseljem uporabljali.

Majda Šilar

Obvestilo o nujnosti izvedbe sanitarne sečnje in varstvenih del za odpravo posledic žleda

Spoštovani,

obveščamo vas, da je na območju katastrske občine Trzin za izvedbo potrebnih varstvenih del za odpravo posledic žleda v gozdovih izdana generalna odločba, ki tudi vas, kot lastnika gozdne posesti na tem območju, zavezuje k izvedbi potrebnih del. Generalna odločba se šteje za vročeno po 15 dneh po javni objavi na oglasni deski krajevne enote Zavoda za gozdove Slovenije, ki je odločbo izdala, ter na oglasni deski e-uprave (<http://e-uprava.gov.si/e-uprava/oglasnaDeska.euprava>).

Lastniki gozda ste z generalno odločbo pozvani, da pregledate svoje gozdove in opravite sanitarno sečnjo in preventivna varstvena dela ali zagotovite njihovo izvedbo. Pri tem morate posekati, izdelati in odpeljati iz gozda vsa drevesa, ki so izravana, odlomljena, prelomljena, močno nagnjena ali imajo močno poškodovane krošnje (več kot 1/3 polomljene krošnje pri iglavcih ter več kot 80 % poškodovane krošnje pri listavcih), v nadaljevanju – močno poškodovana drevesa. Drevesa za posek praviloma niso označena.

Prednostno je treba:

- zagotoviti posek in izdelavo drevja, ki ovira prevoznost gozdnih vlak;
- posekati in izdelati vsa močno poškodovana drevesa iglavcev. V kolikor se drevesom ne olupi lubje v gozdu, je treba zagotoviti odvoz lesa iz gozda na lupljenje oziroma v nadaljnjo predelavo;
- vzpostaviti gozdno higieno. Gozdno higieno se vzpostavi s pospravljenjem polomljenih vrhov iglavcev v primerih, ko posek dreves brez vrhov ni potreben, ter s pospravljenjem močno

poškodovanih tanjših dreves iglavcev. Vrhove in debelca iglavcev je treba razžagati in zložiti na kupe ali odpeljati iz gozda;

- v kolikor so sečni ostanki ter polomljeni vrhači že naseljeni s podlubniki, jih je treba požgati ali drugače uničiti zalego. Pri požiganju je treba zagotoviti požarno varnost!

Pri rednem opravljanju dejavnosti javne gozdarske službe, Zavoda za gozdove Slovenije, je bilo ugotovljeno, da je žled poškodoval tudi vaš gozd, v večjem obsegu tudi iglavce, in da se sanacija poškodovanega gozda še ne izvaja oziroma še ni izvedena v celoti.

Ne glede na skrajni rok za sanacijo iglavcev (20. marec 2015) vas opozarjamo, da so neizdelani iglavci velika nevarnost za namnožitve podlubnikov. V primeru, da ugotovimo, da je poškodovano drevje naseljeno s podlubniki, bomo na ZGS začeli upravni postopek izvršbe del na vaše stroške. Zato vas pozivamo, da vsaj prednostna dela izvedete čim prej.

Za morebitna vprašanja ali svetovanje lahko pokličete na Zavod za gozdove Slovenije, pristojnega revirnega gozdarja ali krajevno enoto Domžale, tel. 01/7241275. Če sami ne morete izvesti ali zagotoviti izvedbe potrebnih del, vam bodo na krajevni enoti oz. revirni gozdar svetovali tudi glede možnih izvajalcev del in odkupovalcev lesa.

Lep pozdrav!

**Bogdan Bartol, u.d.i.g.
Vodja krajevne enote Domžale**

Akcija »Očistimo Trzin invazivk«

Občina Trzin je v petek, 30., in v soboto, 31. maja, organizirala že tretjo prostovoljno akcijo odstranjevanja tujerodnih invazivnih rastlin. V petek popoldan smo si pod strokovnim vodstvom Sonje Rozman in Maje Brozovič s kranjske enote Zavoda RS za varstvo narave ogledali njihova rastišča v okolici Fmihovega bajerja. Malo nam je ponagajala ploha, vendar šesterici navdušencev ni vzela poguma. Spoznavali smo »invazivke«: enoletno suholetnico, kanadsko in orjaško zlato rozgo, amorfo, japonski dresnik, octovec, mnogolistni volčji bob in peterolistno viniko.

V soboto, na prelep sončen dan, pa se je zagreeta in z orodjem ter dobro voljo opremljena ekipa petnajstih udeležencev usmerila na rastišča japonskega dresnika, enoletne suholetnice in zlate rozge, ki smo jih odstranjevali v lanskoletnih akcijah. Gospa Jožica Valenčak je pripeljala orodje, vreče za odpadke in vodo. Z invazivkami smo se »spopadli« že zvesti udeleženci, predstavniki TD Kanja Trzin, PD Onger, Strelskega društva Trzin, predstavniki svetnikov, Zavoda RS za varstvo narave in krajani, med katerimi so bili tudi zelo delavni otroci. Odstranjene rastline smo zagreto in temeljito polnili v vreče za smeti in jih odlagali na folijo, ki so jo uslužbenci Občine razprostrli včasno deponijo. Ko se bodo rastline posušile, jih bodo prizadevni trzinski gasilci varno zažgali, da se ne bodo širile v naravo. Po zaključku akcije je gospa Jožica poskrbela še za toplo malico, pripeljala je sveže kuhane kranjske klobase in posladek za otroke.

Osredotočili smo se na tri lokacije japonskega dresnika (s prekopavanjem celih rastlin s koreniki) in na puljenje zlate rozge pri bajerju. Nekateri so odstranjevali tudi enoletno suholetnico, ki smo jo lansko leto uspešno »zdesetkali«. Ugotovili smo, da se je lanskoletna akcija z vojsko obrestovala, saj so popolnoma odstranili drevesa in grme robinije na travniku nasproti deponije. Nerešen pa ostaja problem »začasne« deponije, saj se po travnikih naokrog intenzivno razrašajo zlata rozga, enoletna suholetnica, amorfa in žlezova nedotika. V kolikor bi se izvedla košnja pred cvetenjem rastlin, bi ta rastišča uspešno izčrpali in predvsem preprečili širjenje v naravo.

Ugotavljamo, da akcije niso Sizifovo delo, ker »invazivke« na rastiščih, kjer smo jih začeli odstranjevati, niso napredovale ali jih je celo manj. Izjema je japonski dresnik, ki je sicer znova pognal, vendar je zaradi akcij njegova razrast površinsko omejena. Vendar bo potrebno akcije še vztrajno ponavljati, dokler invazivke ne bodo iztrebljene.

Občina je za jesenski čas konec septembra že predvidela ponovno akcijo z vojsko, ki se bo lotila velikopoteznega odstranjevanja amorfe ter prekopala korenike japonskega dresnika, ki so še ostale v zemlji.

Se vidimo ponovno v prijetnem vzdušju jeseni!

Maja Brozovič,
Zavod RS za varstvo narave OE Kranj

Spet nova, bolj udobna brv

Že pred časom so nas sprehajalci opozorili na novo brv preko potoka, ki teče blizu gostilne Trzinka. Nadomestila je precej zdelano brv, bolje rečeno klado, ki je bila, še zlasti mokra, kar nevarna za sprehajalce. Zaradi stiske s časom nam ni uspelo ugotoviti, komu se obiskovalci gozda lahko zahvalijo za res pohvalno potezo. Domnevamo, da predstavniki Občine pri tem nimajo prstov zraven. Prav tako pa so domnevni udarniki, nekateri pravijo, da gre za iste može, ki so že prej naredili tudi brv nekoli nižje ob toku potoka, poskrbeli tudi za utrditev stezice, ki malo naprej vodi preko bolj razmočenega terena. Vsekakor je zdaj tam prijaznejši in bolj varen dostop do gozdnih poti. Tisti, ki so postavili brv in uredili pot, si vsekakor zaslužijo pohvalo.

MŠ

O delovanju in viziji Doma počitka Mengeš

V četrtek, 15. maja, je Dom počitka Mengeš pripravil predstavitev dokončanih del v 10-letnem obdobju in predstavitev vizije svojega nadaljnjega poslanstva. Direktorica Irena Gričar je prisotnim županom občin Trzin, Mengeš, Domžale in predstavnikom ministrstva, zdravstvene zavarovalnice, sveta zavoda Doma počitka Mengeš in Zdravstvenega doma Domžale najprej predstavila ustanovo. Obrazložila je potek gradnje oziroma obnove doma, saj je stavba doma stara 95 let, od leta 2003 do 2013 pa so jo temeljito posodobili. Kljub obsežnemu delu gradbenih in drugih

mojstrov je bil dom ves čas poln z oskrbovanci. V vsem tem času ni bilo niti ene pritožbe, dela so bila izvedena korektno in v rokih. V nadaljevanju je razložila, kaj vse v ustanovi nudijo: institucionalno varstvo, saj imajo 262 stanovalcev, dnevno varstvo za tiste, ki ne morejo biti več sami doma, v Trzinu imajo 14 varovanih stanovanj, izvajajo pomoč na domu in vodijo še Center aktivnosti Trzin, in to s 15 programi za približno 150 obiskovalcev. Dom se je ves čas razvijal v negovalno ustanovo, kar je bila prava izbira, saj v dom dobijo največ bolnikov s težko demenco, od lanskega leta pa izvajajo v domu tudi paliativo. Pri paliativi gre za bolnike z neozdravljivo boleznijo, ki je sestavljena iz treh sklopov. V prvem sklopu gre najprej predvsem za podporo oskrbovancem, v drugem predvsem lajšajo bolečine in pri tretji, zadnji fazi gre za zadnji teden življenja oskrbovanca. Najnovejša pridobitev doma je lastna ambulanta, kjer domski zdravnik pokriva njihov dom in še tri druge. Izvajajo pa tudi pedagoško delo. Dokazali so, da znajo delati dobro, poznani so po tem, da opravljajo storitve kakovostno, s poudarkom na zdravstvenih storitvah.

Po predstavitvi so vsem prisotnim razkazali dom, ki je resnično dobro urejen, nadstropja so različnih barv, poleg lepih sob so v domu še kapelica, ambulanta, poslovnica, sobe za druženje in delavnice, v katerih so različne dejavnosti potekale tudi v času obiska gostov. Po ogledu doma so pripravili še okroglo mizo in pogovor o videnem in delu doma.

Matjaž Erčulj

V centru aktivnosti Trzin se dogaja

Članice in člani Centra aktivnosti Trzin so vse mesece od lanskega septembra do sedaj zavzeto obiskovali različne tečaje in dejavnosti, se marsikaj novega naučili, morda pa je še najbolj pomembno to, da so v okviru svojih skupin stkali tesne medsebojne vezi, saj se srečujejo tudi zunaj tečajev, skupaj pa se udeležijo tudi kakšnega izleta ali prireditve. Udeleženke umetnostne zgodovine so za zaključek tečaja skupaj z mentorico Veroniko obiskale Narodno galerijo v Ljubljani. O tem so povedale naslednje: »V galeriji nas je prijazno sprejel vodič – kustos, ki nas je popeljal v čudovit svet stalnih zbirk Umetnost na Slovenskem in Evropski slikarji. Njegova izčrpna in bogata razlaga nas je navdušila, zato nas je za konec popeljal še po aktualni – obsežni in kar nekoliko zapleteni – razstavi 'Umetnost za nove dni: Slike iz Vladne umetnostne zbirke'. Obisk galerije, ki je trajal več kot dve uri, smo sklenile v senci bližnjega vrta ob dobri kavi in prijetnem klepetu. Hvaležne za zanimiva predavanja upamo, da bo ta aktivnost uvrščena na urnik CAT tudi v prihodnjem letu.«

V maju je udeleženka tečaja slikanja gospa Cvetka Lippai v domu postavila bogato razstavo svojih del. Otvoritev razstave je privabila veliko število obiskovalcev, ki so bili deležni še prijetne pogostitve. S svojim obiskom je umetnico počastil tudi župan g. Tone Peršak, razstavo pa je ovrednotil mentor tečaja g. Simon Jugovic Fink. Tudi tečajniki digitalne fotografije so pripravili razstavo, ki bo v pritličju doma starejših na ogled do konca junija. Prav posebno doživetje pa je bil izlet udeležencev tečaja angleščine, ki so se podali v Benetke. Kako so se imeli tam, pa je ena od izletnic, gospa Maja Mali, opisala takole:

»Ponedeljek, 26. maj 2014, je bil vse prej kot še en dolgočasen začetek tedna, predvsem za »učence« treh razredov angleškega jezika v tretjem življenjskem obdobju, saj je ta ponedeljek obetal druženje, zabavo, smeh, izlet v Benetke, ogled križarke, gurmansko kosilo in kavico na krasni palubi Coste Fascinose. Celodnevni izlet je potekal ob skrbni Majini organizaciji. Z odhodom ob 6. uri jutraj, z dobro voljo vseh prisotnih, sošolcev, prijateljev in partnerjev je avtobus krenil na pot proti Benetkam. Že na Vrhnici

ki je v avtobusu zadišalo po sveže pečenih mini žemljicah, po zajtrku je mikrofonski prevzel odlični vodič Aleš in začel se je kviz. Za lepe nagrade, ki sta jih prispevala Agencija Morje možnosti in Špas teater, je bila pot do Benetk kar prekratka. Kot bi trenil, smo se znašli pred čudovito križarko Costa Fascinosa, postali smo radovedni, pogled na ladjo je bil krasen, notranost glamurozna, gurmansko kosilo odlično. Po končanem ogledu ladje smo odšli še na ogled Benetk, vse do Markovega trga, na obvezno popoldansko kavico. V večernih urah smo se vrnili na avtobus in krenili proti domu. Aleš nas je še naprej poučeval o ladjah in plovbah, nagrad za kviz zlepa ni zmanjkalo, kot tudi ne dobre volje vseh prisotnih. V imenu celega »razreda« se zahvaljujemo organizaciji CAT (Center aktivnosti Trzin), učiteljici Esteri Oprek, Špas teatru za nagrade in »TOP« vodiču Alešu, Agenciji Morje možnosti, specializirani agenciji za križarjenje, za nagrade in za prelep, nepozaben izlet. Naslednje leto se spet snidemo, skujemo načrt, morda nas takrat ladja popelje na sanjsko križarjenje. Morda?!«

K. P.

Milan je kuhalnico zamenjal za pero

Emila Milana Kuferšina, trzinskega literarnega ustvarjalca, rezbarja, pevca in vinarja poznamo eni bolj, drugi pa malo manj. Ob izidu knjige »Bil sem kuhar maršala Tita« smo ga predstavili z obsežnim intervjujem tudi bralcem Odseva. Nekateri ste knjigo že prebrali, ostalim pa bom to veselje še prihranila in zato podrobno vsebine ne bom razkrivala. Dejstvo pa je, da je Milan

po zaključku uspešne delovne dobe zamenjal kuhalnico za pero in prav tako uspešno, ali pa še bolj, nadaljuje pot v tretjem življenjskem obdobju.

Program je povezoval njegov sošolec Jože Kosmač, nekaj uvodnih besed pa je povedal tudi naš župan Tone Peršak, predvsem kot pisatelj in dober poznavalec literature. Omenil je, da obsežnost knjige zahteva ogromno napora in odrekovanja, rezultat pa je izpolnjena avtorjeva želja, da napiše avtobiografski roman, da razkrije prav vse podrobnosti svojega življenja, kar je včasih težko. Različni udeleženci dogodkov v svoj spomin zapišejo različna pomnjenja in prav zato mora avtor vsebino pred zaključkom popravljati, tehtati in stati za zapisanim.

V programu so z recitacijami oživljali Milanove pesmi Mirjam Štih, Milanova hčerka Tina Kralj in Silvo Božič, pogovor pa je vodila Zdenka Kopač. Z veseljem zapišem, da je bil pogovor zanimiv in iskrič, ker je Milan na kakšna nedorečena vprašanja, tudi rahlo izzivalna, voditeljico takoj povprašal, kaj misli z vprašanjem ali pa jo popravil in povedal na humoren način, kako je v resnici bilo. In prav takšnega Milana poznamo, kot se nam je predstavil v tem večeru ob predstavitvi svoje knjige: preprosto je razložil, kako je bilo, in nas s svojimi odgovori nasmejäl.

Večer je njemu in vsem nam polepšala tudi zborovodkinja Olga Kuzmič, ki je ob spremljavi Simona Vrbca zapela vsem znano Kalinko in še Dekle na vrtu. Za zaključek so mu njegovi »žerjavčki«, s katerimi tudi sam prepeva, zapeli dve ljudski pesmi. Predsednica Turističnega društva Kanja Trzin Jožica Valenčak je z voščilom in darilom Milanu, našemu članu, ob njegovi 70-letnici zaželela vse dobro in da se kot prijatelji tudi v bodoče družimo in sodelujemo. Pogled na uro pa nas je opomnil, da je bil večer res prijeten, zabaven in daljši, kot je bilo v programu. Iz dvorane smo bili povabljeni v avlo na ogled njegove rezbarske razstave, ob pripravljeni pogostitvi pa smo videli njegovo složno in predano družino, ki je z ljubeznijo pripravila pogostitev ob praznovanju moževe in očetove okrogle obletnice in izidu knjige »Bil sem kuhar maršala Titak«.

Dunja Špendal

3. srečanje rezbarjev v Kamniku

V soboto, 7. junija, smo se na Glavnem trgu v Kamniku zbrali slovenski rezbarji. Letošnjega srečanja se je udeležilo 22 rezbarjev iz cele Slovenije. Največ je bilo rezbarjev iz trzinskega turističnega društva, ki so tudi izredno marljivi. V prijetnem okolju starega mestnega jedra smo na ogled postavili svoje izdelke, nekateri pa so rezbarili tudi pred obiskovalci.

Ideja za srečanje rezbarjev v Kamniku se mi je porodila leta 2012, in sicer ob 100-letnici rojstva priznanega kamniškega rezbarja Maksa Berganta. Da je bil izjemen umetnik, pričajo dejstva, da mu je izdelavo svojih umetnin zaupal veliki slovenski arhitekt Jože Plečnik. Njegovo delo je tudi okvir slike Marije pomagaj na Brezjah.

Ker nam je prvo srečanje odlično uspelo, se s prizadevno ekipo župana Marjana Šarca trudimo, da bi prireditve postala tradicionalna.

Roman Kokole

Spomini še živijo! Ohranimo jih!

Ko smo na četrtek večer, 29. maja, zbrani v Jefačnikovi domačiji – večinoma rojeni pred, med in nekaj let po drugi svetovni vojni – obujali spomine na nekdanje življenje v Trzinu, smo ugotavljali, da imamo še spomine na takratne čase, tudi veliko fotografij, dokumentov, pisem, predmetov, in zgodb, ki smo jih poslušali od staršev, tet, stricov in celo starih staršev. Obžalovali smo, da smo bili v tistih časih, ko smo bili

mladi, vse premalo pozorni na spomine starejših, češ, kaj nam bodo ti spomini, ti predmeti ... Ljudskega izročila pa je kljub temu še veliko in na nas je, kot smo družno pritrdili, da ga prenašamo na mlajše rodove – tudi s sodelovanjem na tovrstnih srečanjih. Priložnost za to bo že v jeseni, na primer pri ličkanju koruze. Ob tem opravilu so si nekoč pripovedovali zgodbe, peli ljudske pesmi in plesali.

Nekdanje trzinske obrti, posebno mesarstvo in kasneje čiščenje stekel, za kar je zbranega že mnogo gradiva, pa je treba strokovno dodelati in predstaviti, tovrstna srečanja, predvsem zaradi zbiranja pričevanj in dokumentacije, pa zožiti po področjih in poznavalcih.

Pogovor na srečanju ni mogel mimo dogajanj v vaških gostilnah, tudi ne mimo edinega frizerja v Trzinu, mimo kovačev, krojačev, pekov, mizarjev, izdelovalcev opeke, zidarjev in drugih, da o številnih majhnih trgovnicah, točilnicah niti ne govorimo. In seveda mimo spominov na povojne čase, ki niso bili vzpodbudni.

Vsekakor pa je bil večer zanimiv in prijeten že zaradi druženja in ogleda Jefačnikove domačije, namenjene predvsem muzejski dejavnosti, ki si jo nekateri še niso ogledali.

J. Valenčak
foto: Zinka Kosmač

Izlet društva upokojencev

V mesecu maju smo se odpravili na enodnevni izlet na Dolenjsko. Prvi postanek smo imeli na Turjaku, kjer smo si ogledali lepo obnovljen grad. Po Županovi jami smo hodili gor in dol po približno 600 stopnicah, ampak za vse prečudovite stalagnite, stalaktite, zavesice, stebre, preproge, kapnike ... je bil napor stokrat poplačan. Skozi Višnjo Goro in Polževo smo se pripeljali na Muljavo. Tu smo si ogledali etnografski muzej na prostem in s tem počastili 170-letnico rojstva Josipa Jurčiča. V Štupnikovem mlinu v Zagradcu smo nakupili moke in kaše raznih vrst. Malo več časa smo namenili ogledu Žužemberka, kjer nam je lokalna vodička Milka z res pristnim navdušenjem predstavila njihov grad, cerkev in slapove reke Krke.

V Dobrepoljski dolini nas je pristrčno sprejela predsednica Društva upokojencev Dobrepolje. Tu smo imeli pozno popoldansko kosilo. Delovanje še dveh društev pa sta nam v pojoči dolenjščini predstavili predstavnici turističnega društva in društva podeželskih žena. Za glasbeno vzdušje je poskrbel »Marinkov« Jože. Ob dobri hrani in prijetni glasbi smo sklenili, da se med vesele Dobrepoljce še kdaj vrnemo.

V 3 KRASNE

Pohodniška skupina DU Žerjavčki se je v juniju podala na kmete v Zasavje.

Zasavska turistična organizacija (ZaTO) nam je v okviru projekta LAS (Društvo za razvoj podeželja Zasavja – Evropa investira v podeželje) organizirala ogled kmetije Sopotnik v Polšini, kjer nam je mlada prevzemnica kmetije prikazala ekološko pridelavo jagod, paradižnika, paprike, solat, bučk, fižola ... Spoznali smo več vrst jagod, zvedeli več o škodljivcih in o kolobarjenju. Po prigrizku raznih domačih dobrot pa smo za popotnico dobili še vsak svojo jagodno marmelado.

V Podlipovici smo se na kmetiji Sešlar seznanili z naravnim kmetovanjem po bio-dinamični metodi. V njihovi sirarni pridelujejo ekološko skuto, sir in sirotko. Za svoj poltrdi sir so prvi v Sloveniji dobili prestižni certifikat Demeter. Na degustaciji izdelkov smo se prepričali, da imajo njihove dobrote veliko vitalne energije.

Za zaključek nam je vodič Roman razkazal še Rudarski muzej Loke pri Kisovcu, kjer je še vedno ohranjena ogromna strojnica in mnogi prikazi dela rudarjev, ki so tu kopali rjavi premog. Rudarjenje se je tod zaključilo leta 1991.

Milica Erčulj

Predstavitev težav predstavnikom občine

Predstavniki občin

Člani društva na sestanku s predstavniki občin

Društvo paraplegikov ljubljanske pokrajine je 13. maja v prostorih gostišča Soklič v Zalogu pri Krtini pripravilo delovni sestanek članov društva s predstavniki občinskih institucij, predstavnic ZZS in predstavniki Zveze paraplegikov Slovenije. Delovnega srečanja so se udeležili člani, ki živijo v občinah Domžale, Trzin, Mengeš, Lukovica, Moravče in Dol pri Ljubljani. Z omenjenimi predstavniki so razpravljali o različnih težavah, s katerimi se vsakodnevno srečujejo.

Predsednik društva Gregor Gračner je v uvodu predstavil celostno dejavnost in poslanstvo društva vključno s šestimi socialnimi programi. Društvo v »številkah« je predstavila podpredsednica Mirjam Kanalec in omenila strukturo članstva, mrežo poverjenikov, zanimive podatke anketiranih članov, potek projekta ozaveščanja mladih po šolah ter financiranje društva. Predstavniki zveze arhitekt Matjaž Planinc je prisotne seznanil z arhitekturnimi ovirami v bivalnem in javnem grajenem okolju. Omenil je vse dejavnike od uporabnikov, projektantov, finančarjev, izvajalcev, upravnih enot do inšpekcije. Strokovna de-

lavka zveze Špela Šušteršič je predstavila osebno asistenco in sodelovanje z uporabniki.

Predstavniki občin – župan občine Lukovica, podžupanja občine Domžale, predstavnica občine Dol pri Ljubljani, direktorica Centra za socialno delo Domžale, predstavnik policijske postaje Domžale, so govorili o delu, povezanim z našimi člani, predstavnica ZZS pa je naše člane seznanila s pravilnim postopkom nabave medicinsko-tehničnih pripomočkov (MTP).

Ob zaključku predstavitev se je razvila živahna razprava, tekla pa je predvsem o arhitekturnih ovirah, večno zasedenih parkirnih prostorih in MTP. Od odgovornih so člani dobili kar nekaj obljub, upamo pa, da se bodo tudi uresničile. Omenimo pa naj tudi majhno razočaranje članov iz občin Moravče, Trzina in Mengša, ker svojim predstavnikom niso mogli posredovati svojih težav.

Jože Globokar

Imamo dosti pridnih in dobrih učencev

V četrtek, 12. junija, je že po tradiciji župan občine Trzin g. Anton Peršak ob koncu šolskega leta na svoj sprejem povabil najboljše učence iz Osnovne šole Trzin. Zbranim v dvoranici Marjanca Ručigaj je najprej povedal nekaj misli o pomenu učenja in znanja v svetu odraslih, nato pa je najuspešnejša učenka osnovne šole, ki si je zaslužila tudi priznanje Glasbene šole Domžale Zala Potočnik ob spremljavi svoje mentorice, ki je igrala na piano, na violino zaigrala iskrivo skladbo, ki je bila dober uvod v podeljevanje priznanj učencem. V krajšem nagovoru je pred tem tudi ravnateljica OŠ Trzin Helena Mazi Golob svojim najboljšim učencem spregovorila nekaj spodbudnih misli, priznanja najuspešnejših učencev OŠ Trzin v šolskem letu 1013/14 pa so letos prejeli:

Neža Potočnik, Benjamin Matičič, Mima Turšič, Lucija Jurše, Nika Zavrl, Živa Potočar, Minea Gorec, Zala Peršolja, Kaja Škrlep, Katarina Huč, Lucija Huč, Nina Jankovič, Nina Dimc, Žiga Lapajne, Patricija Lavrač, Atena Gojak, Ajda Križman in Ana Miličević.

Sledila je krajša zakuska in seveda obvezno fotografiranje.

MŠ

Četvorka za slovo

Tisti junijski petek, čeprav je bil 13. in je bila tudi polna luna, je bil za marsikatero nadobudnega Trzinca lep, vesel in nepozaben dan. Letošnji devetošolci so se namreč s četvorko in drugimi izbranimi plesni poslovali od šole, ki jih je usmerila na pot znanja in odraščanja, rekli so hvala in srečno svojim učiteljem ter sošolkam in sošolcem, s katerimi so devet let skupaj prenašali vse lepe in težke šolske dogodivščine, zaželeli vse najboljše na nadaljnji poti. Že po običaju so valetu pripravili v telovadnici OŠ. Bili so lepi, veseli, mladi in nepozabni. Poslavljaljoči se učenci so se najprej predstavili svojim staršem in zbranemu občinstvu v svečani, že skoraj odrasli podobi. Še malo togi fantje so v plesnih vrstah vrteli že rahlo spogledljive damice, ki so kar tekmovala, katera bo imela lepšo pričesko, obleko in katera bo bolj izzivalna. Verjetno vsi starši niso s tako lahkim srcem odšteli potrebnih denarcev za tako lepe garderobe, a valeta je vseeno dogodek, ki je vreden veselja in slavlja, saj je prelomnica, ki mlade prvič odločneje potisne v zahtevni svet bitk za čim boljši položaj na družbeni lestvici. Bivši devetošolci so v veselem in pestrem programu dokazali, da so v njihovih vrstah uspešni glasbeniki, plesalci, športniki, in da bomo o njih še slišali. Res je kar veliko takih, ki se že pohvalijo z zavidanja vrednimi dosežki. Kot so povedali predstavniki šole, je bila to ena najboljših

generacij v zadnjem času. O tem so pričala tudi številna priznanja, ki so jih ravnateljica OŠ in razrednika izročali mladim ob slovesu. Bivši osnovnošolci so predali šolski ključ znanja v varstvo svojim naslednikom, nato pa so se še zadnjič skupaj poveseleli, že skoraj kot njihovi odrasli prijatelji.

MŠ

Pod gradom spet stari traktorji

Društvo kmetijske tehnike Slovenije je ob sodelovanju s Kmetijskim inštitutom v Jablah 14. junija pripravilo že 17. slovensko srečanje ljubiteljev stare kmetijske tehnike. Že dve leti srečanje pripravljajo na novi lokaciji neposredno pod gradom, ki je števil-

nim obiskovalcem zaradi svoje slikovitosti še bolj všeč kot prejšnja. Prireditve in druženje potekata pod kozolcem topolarjem, ki je bolj v duhu prireditve, kot pa je bil platneni šotor na prejšnjih prireditvah. Organizatorji so bili med prvimi, ki so začeli tovrstna srečanja v Sloveniji, prireditve pa je vsako leto postajala večja in bolj pripravljena, tako da je zdaj to ena največjih, če ne največja tovrstna prireditve v Sloveniji pa tudi na širšem območju vzhodno od Alp, saj pri sosedih tako velikih tovrstnih prireditvah še nimajo. Letos je bilo nekoliko manj starih traktorjev, pripeljali so jih 80, vseeno pa so bili organizatorji zadovoljni, saj so bili traktorji, ki so jih razstavljali, bolj vzdrževani in restavrirani, kot so jih bili vajeni na prejšnjih srečanjih. Ugotavljajo, da je tudi srečanje v Jablah prispevalo k boljšemu vrednotenju tovrstne kulturne dediščine. Včasih so kmetje odslužene traktorje enostavno prepuščali propadu, jih vozili na odpade ali pa prodajali tujim zbiralcem, zdaj pa stara kmetijska tehnika že najde pot do zbiralcev, ki so tudi vedno boljši restavratorji in znajo s primerki starih lepotcev v svojih zbirkah tudi bolje ravnati. Na prireditvi so strokovnjaki ocenjevali razstavljene primerke in najbolje ohranjenim, najbolje restavriranim in najstarejšim podelili nagrade, prav vsi udeleženci srečanja pa so dobili tudi spominske tablice. Lastniki traktorjev so se lahko pomerili tudi v spretnostnih vožnjah s traktorji in prikolicami, sodelovali pa so lahko tudi na drugih šaljivih igrah. Ob starih traktorjih so obiskovalci lahko pasli oči tudi na drugih primerkih starega kmečkega orodja, zanimivi pa so bili tudi avtomobili in motorji starodobniki.

Spet prijetno, ustvarjalno druženje med oboki gradu Jable

Turistično društvo Kanja je tudi letos organiziralo že 12. slikarsko-rezbarsko delavnico in delavnico vezenja v gradu Jable. Delavnica je potekala v nedeljo, 8. junija, od 10. do 17. ure v grajskem arkadnem dvorišču.

Najbolj številni so bili rezbarji, ki so zavzeli več kot polovico dvorišča. Razstavili so svoje najboljše izdelke, predvsem novejšje. Ves

čas so tudi neumorno klesali ter ustvarjali nove skulpture, in to kljub vročini, ki je sredi dneva že dobro segrela arkade.

Udeleženci slikarske delavnice so ustvarjali na sprednji strani arkad, nekateri pa so odšli z dvorišča v zunanji paviljon. Zunaj je bila temperatura nekoliko nižja, saj so okoliška drevesa nudila prijetno senco. Delavnice so se udeležili člani Likovnega društva Mengeš, predstavniki slikarske šole iz Ljubljane, Šmartnega, Radomelj, Lipe iz Domžal in iz Centra aktivnosti Trzin. Kljub vabilu se letos delavnice niso udeležili otroci iz osnovne šole Trzin, verjetno jih je lepo vreme zvabilo v naravo in na izlete.

Predstavniki skupine za ročno vezenje sta bili umeščeni med rezbarje. Prava paša za oči so bili njuni čudoviti prtički, prti in zavese v rišelje tehniki, ki so s svojo belino in eleganco lepo dopolnjevali prostor pod oboki.

Sončno in toplo vreme je na ogled delavnic privabilo dokaj veliko domačinov. Tudi številni nedeljski pohodniki na Dobeno in Rašico so se ustavili v gradu in si ogledovali razstavljene umetnine in opazovali udeležence pri delu.

Preživeli smo čudovito nedeljsko druženje in ustvarjanje med grajskimi zidovi. Poslovali smo se z vabilom na naslednje srečanje in vabilom na razstavo ob koncu prihodnjega leta.

Majda Šilar

Malo čez poldne na Poldašnji špici

Na grebenu med Strehico in vrhom, levo spodaj Žabnice v Kanalski dolini (Foto: MP)

Prvo junijsko soboto in tik pred nastopom letošnjega prvega vročinskega vala smo trzinski planinci odšli k sosedom na spogledovanje z zimo, vendarle pa še »v domačo gorsko skupino« Zahodnih Julijskih Alp, kjer najdemo prvovrstni razglednik – Poldašnjo špico. Vrh je znanilec poldneva za bližnjo vasico Naborjet v Kanalski dolini, povedano drugače – opoldne je za vaščane sonce točno nad tem vrhom (od tod tudi naše Martuljške in Rateške Ponce oziroma gore poldnice).

Za začetek smo zapeljali en avto 5 km daleč v zatrep doline Zajzere, kjer je bila nekdaj velika vojašnica, zato je cesta »grand« kot se za vojsko spodobi. Ob osmi uri je skupina šestih planincev – od tega dva mlajša mladincev in štirje »mladinci« – zastavila pot po cikcakasti gozdni cesti proti planini Ravna. Nekje na polovici poti do planine (tam smo na poti do vrha srečali tudi edinega planinca) se odcepi planinska pot, ki skrajša zadnje serpentine. Že med potjo, še bolj pa na planini, ki nam je postregla z razgledom z veliko začetnico, se je že kazalo nadaljevanje naše poti proti grebenu Strehice. Pri slikoviti kapelici tik nad planino so nas že pričakale prve snežne zaplate, med njimi pa cvetje in bujno zelenje kipe-

čega spomladanskega drevja. Težak sneg je tudi tu naredil svoje, tako s podrtim drevjem kot zaradi erozije vode (pred kratkim taleči se sneg), kar je na nekaterih predelih uničilo pot. Prav na gozdni meji, kjer se začne najlepše, so nas pozdravili tudi sledovi človeške neumnosti iz prve svetovne vojne. V zatrepu Koroškega kota (tega imena ni na zemljevidu ...) pa smo naleteli že na prva obsežnejša, a tod še ne preveč strma, snežišča. Prečkali smo jih tako, da smo bili čim manj časa na snegu, saj so zdrsi zelo nevarni, še posebej, če se končajo nižje na melišču ...

Na okrog 1900 m smo po prvem grizenju kolen dosegli greben Strehica–Poldašnja špica in pred nami sta se kar naenkrat postavila pokonci skoraj kilometer (!) višja mogočnika Zahodnih Julijcev – Viš in Poliški špik (Montaž) in njuni nič kaj dosti nižji sosedi – prav vsi pa na tej, osojni strani, še na debelo obloženi s snegovjem. Sledil je spust na manjše sedelce, potem pa dve prečenji strmih, a na srečo še razmežčanih snežišč. Čez prvega, ki ni imel nič kaj prijeten iztek s skokom, smo naredili kratko vravno ograjo, čez drugega pa le dobro »vklesane« stopinje. V rokah so bili seveda obvezni cepini in na glavah čelade. Po grizenju kolen smo se znašli na »frontnem« grebenu tik pod vrhom in še zadnjič zagrizli v strmino, da bi malo čez poldne po nekaj več kot štirih urah »zmagoslavno« stopili na sam vrh. In tam zgoraj je v lepem vremenu in dobri vidljivosti kaj videti! Le redko lahko s take višine (2087 m) vidimo toliko in tako daleč. O sprva neprijetnem vračanju po razdrtem dolomitnem svetu po južni strani, kjer smo dobesedno bežali pred soncem, ki je napovedoval prihod vročine, ne kaže kaj dosti pisati. Kmalu smo bili v varnem, predvsem pa senčnem zavetju gozda, iz katerega smo izstopili šele na sedlu Rudni vrh, ki ločuje dolini Dunje in Zajzere. Pot nas je vodila še mimo kočje Grego, od koder smo se lahko še enkrat ozrli proti bližnjim Višarjam, v »senci« katerih smo pohajali ves dan. Še strm spust in že smo bili v dolini, po več kot 11 prehojenih kilometrih in skoraj 1400 metrih dviga in seveda tudi spusta. Za nami je torej še eden izmed izletov, ki ti še dolgo ne gre do iz glave in te tolažijo v urah in dneh, ko si prikovan v dolinski pisarni in čakaš na konec tedna, ko greš kvišku, kjer šepeta tišina.

Miha Pavšek

Že 16. pohod po mejah občine Trzin

Dolgo slabo vreme se je poslovilo, za soboto, ko je TD Kanja Trzin organiziralo že 16. pohod po mejah občine Trzin, so vremenoslovci napovedali pričetek poletne vročine. Že po tradiciji smo se zbrali pred trzinsko šolo in stalni vodja Tomaž je točno ob dogovorjeni uri dal znak za odhod. Vreme je bilo prijetno, ravno prav toplo, in ko smo prečili travnik, nam je noge osvežila jutranja rosa. Z vsakim kilometrom hoje po ravninskem delu se je pričelo ogrevati in z veseljem smo se na Dobravi podali v hrib, kjer nas je pred vročino zaščitila senca dreves. V koloni trinajstih udeležencev, v kateri smo bili skoraj enakovredno zastopani po spolu, kar je še posebej pohvalno, smo se pričeli vzpenjati po strmem pobočju. Med sopihanjem sem pomislila, da se je mogoče občinska meja podaljšala, mogoče se je hrib povišal, nikakor pa ni kriva moja slaba kondicija ali pa kakšen kilogramček preveč. Pot je bila strma, večkrat smo morali zaradi še vedno podrtega drevja narediti ovinek. Niti prve borovničke nas niso zvale, da bi se ustavili in posladkali. Po tradiciji je krajši postanek šele pri spomeniku padlemu borcu Cenetu Štuparju; od tam naprej je pot postala prijetna in nezahtevna. Udeleženci pohoda smo že kar nekaj časa člani tretjega življenjskega obdobja in zato je bila tudi povprečna starost kar zavidljiva. Le kje so mladi člani našega društva in ostali Trzinci, da bi se vsaj enkrat udeležili takšnega pohoda in spoznali okolje, v katerem živimo. In to ne samo preko interneta ali s pogledom iz avtomobila, temveč peš. Zraven je vedno prisoten kakšen domačin, ki rad pove, kje je živel kakšen znan vaščan, kako se reče po domače hiši ali

kraju. Ne pozabimo, da je tudi to del kulturne dediščine tega kraja, ki smo si ga že pred leti izbrali za svoj dom.

Po dobrih štirih urah in prehojenih približno 18 kilometrih smo se na koncu ustavili na malici in se dogovorili, da se še vidimo, mogoče jeseni, mogoče drugo leto in pa mogoče že kdaj. Vredno se je bilo potruditi, naredili smo nekaj dobrega zase, spoznali novega znanca in izvedeli kakšno koristno informacijo.

Dunja Špendal

Letošnji Trznfest uspel!

Za razliko od lanskega leta, ko je organizatorje Trzinske pomladi presenetilo slabo vreme in so morali vse dogodke izvesti v kulturnem domu, je bilo vreme letos kudovcem izredno naklonjeno. Gotovo je bila za to zaslužna tudi Pomladna diva (na sliki), ki sta jo poslikali in oblekli Klavdija Tretjak in Ajda Teran Janežič, in se je ob samem odprtju Trznfesta sprehodila med obiskovalci (za masko se je skrila Veronika Weixler).

V soboto, 24. maja, smo festival odprli z zabavno domislico – ledeno dirko, v kateri se je pomerilo kar 11 ekip ledonosilcev. Zmagovalca sta bila Aleš in Barbara Rink, sicer domačina. Popoldan je minil v duhu dogajanj za otroke – kar dveh predstav in ustvarjalnih delavnic. Večerno sobotno intonacijo pa je letošnjemu festivalu dala gipsy-swing skupina Manouche, ki je privabila mnoge obiskovalce, ki so poplesavali ob njenih ritmih. Kogar pa ni zanimal ples, pa je lahko na vzporedno postavljenem velikem platnu spremljal

finale Lige prvakov v nogometu. Ledena dirka bo gotovo ostala del programa tudi prihodnja leta, pravijo organizatorji, le da bo tekmovalna proga še bolj dodelana in za udeležence bodo priskrbeli še boljše nagrade, ki pa tudi letos niso bile skromne.

Vsi dogodki, ki so bili planirani kot zunanji, so bili izvedeni za Centrom Ivana Hribarja, na parkirišču Aktive, ki se je izkazalo za prijeten in dovolj velik prostor, predstave in predavanje pa so bila v kulturnem domu.

Morda je letos bolj glasbeno obarvan Trznfest motil nekatere blokavske prebivalce, saj sta bila veliki oder in dobro ozvočenje letos prioriteta organizatorjev. No, hrup prijetne in na trenutke za koga tudi manj prijetne glasbe se je zaključil do polnoči ali še prej, tako da verjamem, da se je teh nekaj lepih, skoraj že poletnih večerov dalo preživeti.

Obisk je bil na vseh dogodkih dober, z izjemo hitrih zmenkov, ki se jih je udeležilo le nekaj fantov, dekleta pa so očitno sramežljivo ostala doma. K fantom pa je kasneje prisledlo nekaj naključnih obiskovalk, tako da je večer vseeno minil zanimivo in z novimi poznanstvi ...

Dobro obiskano je bilo poleg glasbenih koncertov tudi predavanje Arneja Hodaliča o Etiopiji ter premiera Mini dramske šole »Kdo si upa podreti vigvam?«. Letošnje največje razočaranje so bile prazne stojnice, ki so samevale ob prizorišču, in tako niso uspele izpolniti svojega namena po dodatni festivalski ponudbi. Predstava Robinson, ki je bila najprej zaradi poškodbe igralca predstavljena, nato pa odpovedana, je obetala veliko, povsem možno pa je, da si jo bodo Trzinci in okoličani lahko ogledali v jeseni.

Kljub nekaj ne prevelikim minusom, če potegnem črto, lahko rečem, da sem z dogajanjem in obiskom zadovoljna in bi si poleti želela še kakšen tak večer, kot so se zvrstili letos na Trznfestu. Navsezadnje je festival praznovanje in prostor srečanja s prijatelji in znanci, taki večeri pa v človeku zbudijo tisti dopustniški občutek, občutek sprostitve. To pa je danes tisto, česar si premalo privoščimo.

Brigita Ložar

Trgale so se gate!

Zelo vroča in sončna sobota, 24. maja, brez oblaka na nebu je bila perfektna za prvi dan Trznfesta. Začelo se je v popoldanskih urah z ledeno dirko, prvimi igrami brez meja v Trzinu. Enajst prijavljenih ekip je občinstvo nasmejalo z domiselnimi tehnikami, ki bi pripomogle k boljšemu rezultatu, in seveda nesrečnimi prigodami. Komentator dirke Osmir Ružnič je še dodal: »Kljub porođnim krčem, saj dirkajo prvič, se je vse izšlo kot predvideno, in ljudje so veseli, kar je najbolj pomembno.« Najboljših šest ekip je dobilo bogate praktične nagrade, podelil jih je župan g. Anton Peršak. Festival se je nadaljeval s programom za najmlajše. Mali nadobudneži so bili deležni dveh predstav: Sapramiška in Maček Muri.

Glavni junak slednje igre je navdušil vse, tako velike kot majhne, stare in mlade. Kdo pa ni vesel ob velikem črnem in kosmatem mačku z značilnim modrim brezrokavnikom? Z njim so se otroci lahko še po koncu predstave slikali. Ob večernem mraku pa so organizatorji pripravili klopi in mize za večerno druženje ob glasbi. Poskrbeli so tudi za nogometne navdušence. Ob odru so pripravili veliko platno, kjer so predvajali prenos finalne tekme Lige prvakov. Sama tekma ni bila nič posebnega, saj so nogometni navdušenci pričakovali veliko več »akcije«. Za razliko od tekme, polne razočaranja, pa je skupina Manouche zelo navdušila Trzince (tudi tiste, ki so gledali nogomet), saj je dobesedno »zažigala! Fenomenalno vzdušje je potrjevala številna sedeča, stoječa in plesoča publika. »Ena A!« Tako super, da so pokali vsi šivi na gatah!

Ana Pirc

Trzn' za slavo prinesel zmago Kranjčanom

Ransom Call prepričali občinstvo

Na tekmovanju še neveljavljenih glasbenih skupin pod imenom »Trzn' za slavo« so se v petek, 30. maja, med seboj pomerili izvajalci: Anzhe (Kranjska Gora), Kamšot (Kamnik pod Krimom), Ransom Call (Kranj) in Use Less (Kamnik), skupina Relentless Youth iz Ljubljane pa je udeležbo na koncertu žal odpovedala le nekaj dni pred samim dogodkom, ki pa je bil tudi s štirimi skupinami zelo pester.

O zmagovalcu tekmovanja so odločili publika, internetno glasovanje in strokovna komisija v zasedbi nekdanjega DJ-a Orto bara Roberta Moravca – Zipa ter nekdanjega direktorja Radia Študent Roka Kosca. Publika je glasovala s trzalicami, ali bolje rečeno trznalicami, kot so jih festivalu primerno preimenovali. Vsak obiskovalec, navijač – bi lahko rekli, je trznalico oddal v škatlo z imenom svojega favorita. Nagradi za zmagovalce Ransom Call iz Kranja, ki so prejeli skupno največ glasov publike in najvišjo oceno strokovne komisije, pa sta bili snemalni dan v studiu ter ponoven nastop naslednji dan kot predskupina znani pivški glasbeni skupini Ana Pupedan. Za Ransom Call je bil to komaj drugi skupni nastop, čeprav so člani zasedbe pred tem sodelovali že v mnogih drugih skupinah. Vsekakor so se odlično

odrezali, naslednji dan pa jih je spremljala nekaj večglava množica, ki je uživala v skladnosti njihovih kitarških rifov.

(bl)

Odlična predstava najmlajših KUD-ovcev

Kdo si upa igrati že v mladih letih?

Otroško igro »Kdo si upa podreti vlgvam?« so premierno prikazali mladi igralci v starosti 6 do 12 let, ki so v tem šolskem letu pričeli obiskovati novi program v Trzinu - Mini dramsko šolo (MDŠ). Na premieri so v četrtek, 5. junija, skoraj polni dvorani dokazali, da imajo ne le voljo, temveč tudi talent za nastopanje, saj je bila predstava avtorice in mentorice MDŠ Saše Hudnik zabavna, poučna, ni pa manjkalo niti plesa in petja.

Nekaj dni pred samo premiero si je Ajda Bolčina zvila gleženj, vendar je kljub poškodbi, ki jo je malce omejevala, speljala vlogo Strašnega zajca od začetka do konca, zato si zasluži še posebno pohvalo. V vlogah Boža Straha in Jake Neveniča sta blestela Lian Manevski in Žak Župan Galunič, ki sta predstavi dodala tudi reperski vložek, poln humornih verzov. Kot Pogumna srna je Tara Djordjevič na odru res pokazala veliko mero poguma. Kaja Pavlišič v vlogi Risa je dokazala, da majhna govorna napaka ni razlog, da se človek ne bi mogel ukvarjati z igranjem in nastopanjem, saj se je Mini dramske šole z veseljem udeleževala skozi šolsko leto in ob premieri pokazala, kaj zna in zmora, zato Kaji z veseljem

čestitam! Veliki mišek Nian Jurak, Plašna veverica Zara Kolenc in Zvita lisica Maša Matjaž so se izkazali predvsem z razumljivostjo izgovorjave. Zelo pa so navdušili tudi Čmrlj Maks Lajovic in četvorka mravljič Tia Lipovšek, Trini Osolin Manevski, Brina Rutar in Hana Šinko, saj so na oder prinesli brenčavo živost in simpatično nagajivost teh malih živalic. Po premieri so se igralci in sodelujoči posladkali z odlično čokoladno torto, za konec celetnega druženja pa so pripravili tudi piknik, kjer so si obljubili, da se srečajo tudi v prihodnjem šolskem letu.

Vsekakor se vidi trud, ki so ga mentorici Saša in Ksenja ter igralci vložili v predstavo, in kot so nam prišepnili organizatorji iz KUD Franca Kotarja, bodo naslednje šolsko leto nadaljevali z odličnim projektom MDŠ, verjetno celo v več starostnih skupinah. Če bi se jim vaši otroci želeli pridružiti, lahko o podrobnostih poizveste na elektronskem naslovu: info@kud-trzin.si, pravijo.

(bl)

Pozor, Primorci!

Drugi konec tedna na Trznfestu je bil malo bolj umirjen, saj ni bil tako zelo natrpan z dogodki. V soboto zvečer smo ponovno prisluhnili skupini Ransom Call, zmagovalcem prejšnjega večera na tekmovanju neveljavljenih glasbenih skupin. Nastopili so kot predskupina že dobro uveljavljenega benda Ana Pupedan. Tako kot že večkrat so tudi tokrat Primorci razvneli vso publiko, ki jih je z glasnimi vzkliki odobravanja ob koncu priklicala nazaj na oder kar trikrat in še enkrat samo glavnega pevca (čisto za konec). Zelo lep, prijeten večer s primorskim pridihom in sproščenostjo. Nekateri so peli, nekateri plesali, zabavali so se vsi, kar je bil tudi cilj organizatorjev. Zabava, primerna za vse. Odlično, fantastično, bomba! Kdaj bo ponovitev?

Ana Pirc

Romantična nedelja na Trznfestu

Na sam dan mladosti, 25. maja, se je na Trznfestu dogajalo veliko. Začelo se je s hitrimi zmenki, ki niso bili ravno dobro obiskani, so pa nastavili vzdušje nadaljevanja nedeljskega večera, ko sta obiskovalce na odru zabavala odlična interpretata Rok Kosec in Goran Završnik s kolažem pravljič pod nazivom Vroča župa. In ker se nobena župa ne poje tako vroča, kot se skuha, jo je na primerno temperaturo spravila glasbena skupina Radio Mondo in tik pod vrelščem držala s svojimi

etno-šanson vižami. Blagodejno šepetanje vodilnega vokalista Mateja Mijatoviča je zibalo ozračje med pesmimi, ki so s svojimi čutnimi besedili krožile nad glavami obiskovalcev. Ni bil ravno kot Rade Šerbeđija s svojo »Ne daj se, Ines«, vendar so fantje in dekleta na pravi poti. Večer je bil vsekakor zaokrožena celota in marsikateri od nekaj desetglave množice obiskovalcev se je spomnil svoje stare, neuslišane ali srečne ljubezni. Oh, ta romantika!

(bl)

Konec avgusta prihaja Pepelka

Ostajajo zvesti muzikalu

Pripravite plesne čevljevce, kajti na trzinske gledališke deske se ponovno vrača Pepelka. Zopet se bo buča spremenila v kočijo in preprosta deklina se bo poročila s princem, še prej pa bo izgubila enega od svojih steklenih čevljevcev.

DS Miki Miška, podmladek KUD-a Franca Kotarja Trzin, je to pravljičico uprizorila že v letu 2008, tokrat pa se Pepelka vrača v popolnoma novi preobleki. Gre namreč za muzikal, namenjen tako tistim najmlajšim kot najstarejšim, poln čudovite glasbe v

stilu tradicionalnega ameriškega muzikala. Njena avtorja, Richard Rodgers in Oscar Hammerstein II, sta med drugim avtorja najbolj poznanega družinskega muzikala vseh časov, to je Moje pesmi, moje sanje. Da pa njuna glasba dobro izpade, je nujno vključiti sposobne vokaliste, ki jo bodo odpeli. Teh tokrat ne manjka. Režiser in prevajalec projekta Nejc Lisjak se je še posebej potrudil, da je našel ljudi, ki ne le igralsko, temveč tudi pevsko popolnoma ustrezajo vlogam, ki so jih v projektu prevzeli. Tako se je skupini pridružilo veliko

novih obrazov, vseeno pa je še ostalo za pest tistih starih mladih znancev iz trzinskega gledališča. V naslovni vlogi se bo predstavila Petra Čebulj, študentka glasbene pedagogike, ki je obenem tudi glasbeni vodja celotne predstave. Pridružili se ji bodo še Anže Gregorič kot princ Christopher, Pika Polona Penca kot Madame, Anja Hribar kot dobra vila, Natja Levec kot Charlotte, Mariša Jagodič kot Gabrielle, Aleksandra Kmetič kot kraljica, Urban Leben kot kralj in drugi, režiser sam pa bo odigral vlogo Lionela. Muzikal bo ponovno plesno opremila Ana Okorn. Premiera je določena za 31. avgust, s ponovitvami pa bodo začeli takoj v drugem tednu septembra.

(bl)

Veselica za sladokusce

Trzinski gasilci so včasih enkrat na leto pripravljali edino pravo veliko vrtno veselico v Trzinu. Takrat je bilo takih prireditev malo, in so vsi kar nestržno čakali, kdaj bo. Zdaj se v Trzinu zabave in veselice kar vrstijo kot biseri na ogrlici in včasih imajo ljudje takih veseljačenj že preko glave,

tako da ni čudno, da so organizatorji marsikdaj razočarani nad obiskom. Ampak gasilci so v srcih Trzinčev drugače zapisani, s svojo zelo pestro dejavnostjo in ker so prisotni tako rekoč povsod in ves čas opozarjajo nase, zato ni čudno, da ljudje radi pridejo vsaj »pogledat« na njihovo ve-

selico. Letos so jo pogumno pripravili kar sredi najbolj živahnega in s prireditvami zelo natrpanega obdobja v Trzinu. Komaj se je iztekel trzinski festival Trznfest, ki je ponudil kar nekaj možnosti za prijateljska druženja, že so nas plakati vabili na gasilsko veselico. V soboto, 7. junija, je tudi prijetno toplo vreme kar vabilo na že tradicionalno prizorišče za kulturnim domom v Trzinu, od koder so se širili veseli zvoki ansambla Jurčki. Gasilci so se spet izkazali kot dobri in že uteženi organizatorji, ki se znajo zasukat in se ne bojijo dela. Na pomoč so jim priskočila še mična trzinska dekleta v izzivalnih rdečih majicah, in uspeh je bil zagotovljen. Ko delajo mojstri, uspeh mora biti! Tisti, ki niso prišli, to lahko obžalujejo. Za gasilce spet lahko zapišemo, da so pripravili prijetno druženje, na katerem pijače in jedcače ni manjkalo, plesalci so lahko prišli do svojih trenutkov, kdor je želel, je lahko slišal vse govorce o trzinskih zdrahah in politiki, možnosti pa so imeli tudi tisti, ki so si želeli nežnih, novih poznanstev ali pa samo smeha. Kot dobri organizatorji pa so gasilci poskrbeli tudi za zanesljivo srečo, saj je na njihovem srečelovu zadela vsaka srečka.

MŠ

Gasilci smo pomagali pri humanitarnih akcijah

Trzinski gasilci smo pomagali pri prevozu humanitarne pomoči v prizadete države ob nedavnih poplavah. Prostovoljno gasilsko društvo Študa je organiziralo zbiranje vode in ostalih potrebščin za prizadeta območja ob poplavah. Nekaj stvari so občani Trzina prinesli v gasilski dom Trzin, od koder smo jih trzinski gasilci prepeljali v Študo. Ko je bilo dovolj potrebščin, smo pomagali PGD Študa pri prevozu pomoči v Pleternico. Tam smo zbrano sredstva izročili gasilcem, ki so jih predali v zbirni center. Pomoč smo peljali z dvema gasilskima kombijema in dvema prikolicama. Tamkajšnji gasilci so nas peljali po območjih, prizadetih v poplavah. Razmere so res katastrofalne, in ljudje so potrebni naše pomoči. Zahvalili bi se vsem, ki so darovali pomoč za prizadeta območja.

Marko Kajfež, poveljnik PGD Trzin

PGD TRZIN

Poleg pomoči prizadetim pri poplavah smo pomagali tudi doma. 17. maja so nam ob osemnajsti uri in trideset minut sporočili, da smrdi po plinu. V hiši na Kidričevi ulici smo s plinskim detektorjem preverili plinsko napravo, vendar povečane koncentracije

je plina nismo zaznali. Na intervenciji smo sodelovali skupaj s CPV-jem. V maju smo imeli tudi operativne vaje. Dobili smo se 9. maja ob 19. uri. Na vaji smo se razdelili v skupine. Dve skupini sta izvedli po dve vaji, in sicer napad preko trodelne lestve in gašenje z nje ter vajo izvajanja tesnilnega programa. Tretjo skupino so sestavljali novi člani, ki so se seznanili z opremo v vozilu.

31. maja se je 9 članov našega društva udeležilo sektorske vaje na OŠ Jarše-Rodica. Vajo je organiziralo domače društvo, ki je praznovalo 50-letnico ustanovitve. V nedeljo so imeli tudi slavnostno povorko, katere se je udeležilo 6 članov našega društva.

7. junija smo organizirali gasilsko veselico. Za hrano in pijačo smo poskrbeli gasilci, zabaval nas je ansambel Jurčki. Zahvaljujemo se vsem, ki ste nam pomagali z dobrotami za srečelov ali kako drugače in nam s tem pomagali pokriti del stroškov veselice.

V mesecu juniju zaključujemo z gasilskimi vajami za otroke. Znova se vidimo septembra.

Dušan Kosirnik

Liga EBEL do 20 let - s trzinskim pridihom

Medtem ko smo čakali na to, da je hokejist Anže Kopitar, slovenski superzvezdnik v ligi NHL, že drugič dvignil v zrak najpomembnejšo hokejsko lovoriko – Stanleyev pokal, je uredništvu Odseva na ušesa prišla novica, ki ima sicer že kar dolgo brado, da je naš sokrajan Anže Kmetič (vratar pri HK Olimpija) že konec marca sodeloval pri zmagi mladinske ekipe Olimpije v »mladinski avstrijski« EBEL ligi (Erste Bank Young Stars League). V finalnih srečanjih so bili boljši od madžarske ekipe SAPA Fehervar AV19.

Obdobje, ki smo si ga zapomnili po slabih rezultatih najvidnejših slovenskih hokejskih ekip (propad jeseniškega kluba, slabe igre članske ekipe Olimpije v ligi EBEL) ter po sijajnem nastopu članske hokejske reprezentance na OI v Sočiju, so torej na odličen način zaokrožili mladi ljubljanski hokejisti. Več o tekmi na naslovu <http://www.youtube.com/watch?v=VLXsZfrXy00>.

Je prihodnost bolj svetla tudi za naš klubski hokej?

Dimež

Obilo novega na uspešnem Teku Petra Levca

Lepo sončno soboto, 24. maja, so Trzinci tekli. Športno društvo je namreč organiziralo 16. tek Petra Levca. Najprej, še dokaj zgodaj, so tekli tekači s kužki. Lastniki so imeli kužke privezane nase in skupaj so v parih pretekli 5 km dolgo progo, ki je letos potekala od starta pred Centrom Ivana Hribarja oziroma izpred Pizzerije Olivia do gradu Jable, kjer je bilo potrebno zaviti v gozd in od tam čez drn in strn teči mimo smučišča, kamnoloma in cerkve nazaj do cilja. Tekačev s kužki je bilo 25 in ponovno se je pokazalo, da so kužki dobri pomočniki in prijatelji, saj so bili časi tekačev izredni. Čas prvega para, Damjana Žepiča in njegovega kužka Danija, je bil neverjetnih 16 minut in 44 sekund. Drugo mesto je dosegel Žan Žepič in tretje Edvard Schumet. Pri dekletih in njihovih kužkih je prva v cilj pritekla Nuša Schumet s svojo Nylo pred domačinko Barbaro Rink, tretje mesto pa je osvojila Marta Globočnik.

Drugi start je bil start družinskega kilometra. Tokrat so tekli predšolski otroci skupaj s starši in otroki prve triade. Po silovitem začetku, kot je to pri otrocih v navadi, se je kolona počasi raztegnila. Otroci so se izkazali kot vztrajni in borbeni, zato so si popolnoma vsi zaslužili medalje, ko so pritekli v cilj, seveda pa ni manjkalo tudi praktičnih daril naših sponzorjev. Naslednji so tekli otroci druge triade, še netekmovalno, sledil pa je tekmovalni tek otrok tretje triade oziroma devetih razredov. Tokrat se je teka udeležilo 15 tekmovalcev, pri fantih je zmagal Anej Kmetič, pri dekletih pa Miša Jurak.

Glavni start je bil sprožen ob 11. uri. To je bil skupinski start 98 tekačev na 5 in 10 km. Za daljšo varianto se jih je odločilo kar 62. Zaradi posledic žledoloma so organizatorji teka letos spremenili daljšo traso, ki je tokrat potekala od gradu Jable po desni poti proti spodnjemu Dobenu, kjer se je dvignila še do makadamske poti Rašica–Mengeška koča in po njej vodila do mengeškega ribnika, nato pa mimo lovske koče, loške cerkve, kamnoloma in OŠ Trzin nazaj proti cilju. Ponovno smo v Trzin privabili vrhunske tekače, saj so postavili čase, ki jih bo zelo težko izboljšati. Prvi je v cilj pritekkel Robert Kotnik s časom 35 minut in 37 sekund. Sledil mu je Sebastjan Zarnik s časom 36.02, tretje mesto pa je osvojil Iztok Podbrežnik s časom 38 minut 14 sekund. Prva ženska je v cilj pritekla Kaja Kosmatin s časom 46.17, sledila ji je Saša Lipovšek, tretja pa je bila Tina Kocijan. Na krajši in lažji 5 kilometrski progi je zmagal Anže Kogovšek, ki je prej že pretekel to progo s kužkom, drugo mesto je osvojil Jaka Zupan in tretje Franci Habjan. Pri ženskah je zmagala Lučka Kantarevič, drugo mesto je osvojila Barbara Rink in tretje Sida Valentinčič. Letos so organizatorji poskrbeli še za eno novost. Prvič so pripravili tudi novo kate-

gorijo: bosonogi tek, katerega se je udeležil en sam tekmovallec. Boris Peček je pretekel 10 km dolgo progo v času 42 minut in 44 sekund.

Za tekače je bilo poskrbljeno na progi na postojankah s pijačo, v cilju pa jih je čakalo sadje, pijača in po krajšem počitku tudi kosilo. Nove trase so tekmovalci zelo pohvalili, pohval pa je bila deležna tudi celotna organizacija, tako da ob tej priložnosti čestitamo tako organizatorjem, ki jih je bilo letos okrog 40, kot seveda tekačem. V imenu vseh pa se ob tem tudi zahvaljujemo vsem sponzorjem in donatorjem in vsem, ki ste sodelovali pri izvedbi te zahtevne prireditve. Posebna zahvala gre Turističnemu društvu Kanja Trzin in Klavdiji Tretjak, ki je organizirala delavnice za otroke, da so lahko starši v miru odtekli svoj tek, pozabiti pa ne smemo tudi zahvale gasilcem in članom DU Žerjavčki, ki so pomagali zapreti cesto.

V športnem društvu Trzin so se odločili, da na dan teka izvedejo tudi akcijo zbiranja pomoči za ljudi, ki so jih prizadele poplave v Bosni. Zbirali so sanitetni material, plenice, hrano in hrano za kužke. Odziv ljudi je bil odličen. Poleg ljudi, ki so želeli pomagati in podeliti potrebščine že tako ali drugače, so hrano in drugo pomoč prinesli tudi tekači in tudi organizatorji teka, tako da se je nabralo resnično veliko potrebščin, ki naj bi olajšale življenje poplavljenec. Za stojnico in obveščanje ljudi o zbiralni akciji je poskrbela Občina Trzin, hrano pa so zbirali in popisovali poleg članov ŠD Trzin še člani Rdečega križa Trzin. Prevoz zbrane pomoči so organizirali taborniki iz Radomelj, ki so zbrano tudi naložili in s pomočjo gasilcev odpeljali v Bosno. Ko je prišel kombi, je Matjaž Erčulj prekinil podeljevanje priznanj najboljšim na teku in pozval vse prisotne, naj vsak odnese po eno škatlo v kombi in tudi tako pokaže dobro voljo in pripravljenost pomagati. Seveda so prijazni obiskovalci teka to storili. Tako je bil kombi naložen v slabi minuti. Hvala vsem, ki ste darovali še na tem mestu.

Sponzorji, donatorji in tisti, ki so pomagali pri pripravi letošnjega Teku Petra Levca:

Občina Trzin, Inari, d. o. o., ki je prispeval za denarne nagrade za ženske, Zupo.si d. o. o., Tovarna Organik, Pizzeria Olivia, Salamon, Sigma Coatings, Kleme, Coca Cola, Mercator, Goldnutrition, Schneekope, Merit International, Zavarovalnica Triglav, Profile, Pasji piškotki, Mirabel, 7 DajY, Gostilna Narobe, Blatnica.

Matjaž Erčulj

Turistično društvo Kanja Trzin
in pokroviteljica Občina Trzin vabita na

XIII. MEDNARODNI FOLKLORNI FESTIVAL,

ki bo v **sredo, 25. junija, ob 20. uri**
na igrišču pri OŠ Trzin.

Nastopili bosta dve folklorni skupini, ki sodelujeta na festivalu Lent, iz Japonske in Portugalske, ter tri iz Slovenije: FS Veselje iz Ljubljane, Klas iz Horjula in domača FS Trzinka. Celoten program je zapisan v priložnostni zloženki.

VABLJENI!

Tina Vaupot: Trdo delo daje dobre rezultate

V intervjuju s Tino Vaupot, ki je bil objavljen v januarški številki Odseva, nam je sogovornica zaupala svojo željo, da bi se uvrstila v reprezentanco Slovenije, ki bo našo državo zastopala na Evropskih kvalifikacijah za nastop na Mladinskih olimpijskih igrah v Bakuju. Čeprav se je treningu kopja povsem posvetila šele marca letos, se ji je veliki cilj uresničil. Zanj je bilo potrebno doseči normo 46 metrov, kar ji, kljub zmagi na atletskem pokalu 11. maja 2014 v Ljubljani, še ni uspelo. Uspelo pa ji je na atletskem mitingu v Novem mestu, kjer je kopje pristalo pri 46 m in 69 cm. Razbremenjena pritiska zaradi norme je rezultat še potrdila na državnem prvenstvu za mlajše mladinke in mladince na Ptujju 18. maja 2014, kjer je ponovno izboljšala osebni rekord. Le-ta znaša 48 m in 12 cm. Na državnem prvenstvu za mlajše mladinke je tako osvojila naslov državne podprvakinje v metu kopja. Drugo mesto pa je osvojila tudi v suvanju krogle.

Slovenska reprezentanca je v Baku odpotovala 28. maja, kjer so Tino že prvi dan, 30. maja, čakale kvalifikacije. Žal se nastop ni najbolje posrečil. Po prvih dveh metih, ko se je Tina šele dobro ogrevala, ji je v tretji seriji kvalifikacij uspel odličan met. Kopje je

pristalo nekje pri 49 metrih, kar je bilo povsem dovolj za uvrstitev v finale, vendar so sodniki na terenu ocenili, da kopje ni pristalo pravilno. Po pritožbi so ji sodniki dodelili dodatni met, ki pa je bil, žal, le malo daljši od 45 metrov. Tina je tako na koncu vseeno osvojila 19. mesto med 30 tekmovalkami.

Čeprav Tina spada še med mlajše mladinke, uspešno nastopa tudi že med članicami. Omeniti velja, da je pred odhodom v Baku nastopala za člansko ekipo Atletskega društva Mass iz Ljubljane na Evropskem atletskem klubskem pokalu skupine B v Amsterdamu, kjer so s klubskimi kolegicami osvojile 5. mesto. Tina je nastopala v metu kopja (600 g) in suvanju krogle (4 kg).

Nastop na evropskih kvalifikacijah v Bakuju je doslej Tinin največji uspeh in je plod trdega dela, za katerega ima velike zasluge njen trener Jernej Kranjc. Do njega je prišla le po nekaj mesecih resnega treninga metov. Do marca se je namreč treningu metov posvečala zgolj v sklopu mnogobojskega treninga. Letos ji je uspelo izboljšati že dva klubska rekorda v metu kopja (500 g in 600 g), v kategoriji mlajših mladink. Svoj osebni rekord iz prejšnje sezone 41,16 m pa je izboljšala skoraj za 7 metrov.

Do konca sezone ima Tina še nekaj ciljev, med katerimi so nastopi na prvenstvu Slovenije za starejše mladince in mladinke, atletski pokal Slovenije in prvenstvo Slovenije za člane in članice. Pomembna izkušnja bi lahko bila tudi udeležba na največjem domačem mitingu EA Classic Permit Meeting v Velenju. V septembru bo zastopala barve MASS-a na Evropskem klubskem pokalu za mladince in mladinke v španskem Castellonu, kjer si bodo s kolegicami prizadevale ohraniti status evropskih prvokategornic. Letos je v ameriškem Eugenu tudi svetovno mladinsko prvenstvo, katerega se Tina najverjetneje ne bo uspela udeležiti, saj bodo tam metali težje kopje (600 g), ki ga Tina kot mlajša mladinka še ne meče. Zagotovo pa ji je cilj svetovno mladinsko prvenstvo 2016.

Majda Šilar

Trzinske športne igre tokrat malo drugače

V soboto, 10. maja, so med 11. in 19. uro na športnem igrišču pred osnovno šolo potekale trzinske športne igre. Tokrat je bilo posebno to, da so potekale v sklopu Florjanovega sejma. Odločitev za prostor je bila odlično sprejeta, saj so športni dogodki zelo popestrili sejmsko dogajanje, sejmski zabavni program pa je poskrbel za druženje športnikov po tekmovanjih. Pripravili smo tri košarkarske turnirje, predstavitev kotalkanja in predstavitev rolnjanja. Skupaj se je športnega dogodka udeležilo več kot 100 tekmovalcev in nastopajočih, od tega vsaj 50 otrok.

Organizacijo športnega dela dogodka (priprava prireditvenega prostora, ozvočenje, oglaševanje prireditve itd.) je na svoja pleča prevzelo Športno društvo Trzin ob pomoči podjetja Zupo. si iz obrtne cone Trzin. Športno dogajanje so že v dopoldanskih urah odprli otroci iz košarkarskih klubov Helios, Lastovka in Calcit, ki so v omenjenem vrstnem redu turnir tudi zaključili. Otroci so igrali v kategoriji pod 10 let in prijetno presenetili z odličnim poznavanjem košarkarskih prvin, tako da smo spremljali napete boje in lepe akcije, še vedno pa vse skupaj v prijetnem športnem duhu. Da so otroci zelo borbeni, se je izkazalo pri podeljevanju nagrad, saj so se v škatle z nagradami tako zapodili, da je podeljevalec skoraj padel z odra. Lepo je bilo videti toliko veselih obrazov, za kar so seveda poskrbeli

sponzorji in donatorji prireditve. Ob 14. uri sta se začela turnirja v ulični košarki za ženske in moške, prijavi pa sta se tudi dve ekipi osnovnošolskih otrok iz Trzina, katerim smo po odigrani tekmi podelili nekaj malenkosti naših sponzorjev. Na ženskem turnirju so sodelovale 3 ekipe, na moškem pa 10. Pri moških je turnir potekal po sistemu vsak z vsakim v dveh skupinah po 5, v

četrtnfinale pa so se uvrstile po 4 ekipe, kjer so igrali na izpadanje. Med izločilnimi tekmami smo na trenutke spremljali skoraj rokoborbo in ne košarke, v veliki večini pa so se ekipe obnašale po načelu fairplaya, kar je bilo nujno, saj so si sodili kar sami, člani ŠD Trzin smo poskrbeli, da so bili rezultati zapisani pravilno, in mirili hudo kri, vse skupaj pa je odlično povezoval Gašper Papež.

Med tem ko so pod koši potekali srditi boji, so dogajanje s svojim nastopom popestrile kotalkarice kluba Pirueta iz Domžal, tako z eno najmlajših skupin kot skoraj s profesionalkami. Nadaljevali so mladi nadobudni rolkarji kluba Urban Roof iz Ljubljane. Rolklarje oziroma skejtarje, kot si sami pravijo, sta spremljala poznana reparja Krech in Bobby, ki sta priredila kar

HIPHOP koncert, hkrati pa tudi povezovala in komentirala skoke in druge vragolije. Naključnim mladim obiskovalcem sejma so omogočili, da so se tudi oni lahko preizkusili v rolkanju. Športni del prireditve se je končal ob 19. uri, prijateljsko druženje tekmovalcev in organizatorjev na Florjanovem sejmu pa se je zavleklo pozno v večer. Najboljše ekipe v vseh tekmovanjih so prejele pokale in bogate praktične nagrade sponzorjev; ŠD Trzin in ZUPO.si se jim za darovano na tem mestu zahvaljujeta. V elitnem tekmovanju moških trojic je prvo mesto osvojila ekipa PST.A iz Ljubljane, drugo mesto ekipa BORCI iz Trzina in tretje ekipa Panda iz Kamnika. Pri ženskah so prvo mesto osvojile Žogice, drugo Filko in tretje Zobotrepci.

Matjaž Erčulj

Fantastičen zaključek lige v metanju podkev

Več kot šestdeset tekmovalcev se je petek, 30. maja, v športnem parku v Loki zbralo na zaključnem turnirju lige v metanju podkev. To je bila že šesta sezona lige, v kateri je letos sodelovalo rekordnih 13 ekip oziroma 103 tekmovalci. To pomeni, da se je od 10. septembra 2013 pa do 28. maja 2014 na trinajstih različnih prizoriščih v štirih sosednjih občinah (Mengeš, Trzin, Domžale in Komenda) kar šestindvajset tednov tekmovalo v tej vse bolj popularni športni disciplini. Napredek tekmovalcev od prejšnjih let je izjemen, kar potrjuje moja trditev, da brez treninga in rednega metanja »ne bo kruha«. Ligo smo igrali po Bergerjevem sistemu, vsaka ekipa z vsako, enkrat doma in nato še v gosteh. Vsaka ekipa je štela največ osem igralcev (igrali pa smo štirikrat posamezniki in dvakrat dvojice na tekmo, tako da je bilo vedno odigranih šest iger na tekmo).

Tudi letos je dokaj prepričljivo zmagala ekipa Jakove Mete iz Trzina, tako da se je po zmagah izenačila s ŠD Loka in Bifejem Juhant (prej Bife Ilonka). To osvojitev lige oziroma zmago so podarili prežgodaj preminulemu igralcu Janezu Rakefu - Jožci, ki je še lani uspešno zastopal njihove barve. Drugo mesto je osvojila domača ekipa ŠD Loka pred letos odlično ekipo Bar Bernardi iz Vira.

Priznanje za najboljšega metalca podkev je dobil sponzor zmagovite ekipe Testen Rajko iz gostilne Pr' Jakov Met', ki je bil letos zares suveren, tako posamezno kot tudi v parih.

Posebno pohvalo si zaslužijo vsi tekmovalci v ligi za pošteno športno igro, posebno pa vodje ekip, ki so vestno opravljali svoje naloge.

Na tradicionalnem zaključku lige smo odigrali posamični turnir na izpadanje vseh sodelujočih tekmovalcev v ligi. Naj povem, da se je v polfinalnih bojih odvijala prava drama med Matjažem Pirnatom in Dragom Stražarjem ter Marjanom Vrhovnikom in An-

drejem Rojkom. Tokrat je bil najboljši igralec ekipe Bar Ježovc iz Komende Andrej Rojko, ki je moral za končno zmago premagati kar sedem igralcev zapored.

Vrstni red zaključnega turnirja:

1. Andrej Rojko
2. Drago Stražar
3. Marjan Vrhovnik
4. Matjaž Pirnat

Vse najboljše ekipe so prejele lepe pokale, igralci medalje, dvaintrideset igralcev pa je prejelo tudi praktične nagrade naših sponzorjev. Glavni sponzor turnirja je bil Parketarstvo Bratovž Aleš, s. p., iz Trzina.

Vodja lige Matjaž Anžlovar

Po poteh sv. Florijana – romanje na Dunaj

Med 21. in 23. marcem smo se z ministranti in gospodom župnikom Boštjanom Gučkom odpravili na romanje po poteh sv. Florijana, na Dunaj. Obiskali smo kraje, ki so bili pomembni v življenju sv. Florijana, ob tem pa smo si ogledali še veliko drugih cerkva in znamenitosti. Tako je bilo to romanje v duhu 40-letnice župnije, ki jo obhajamo letos, ter lep uvod v praznovanje tega dogodka.

Ker se je na uradno vabilo na romanje »Po poteh sv. Florijana«,

ki je bilo sprva predvideno z agencijo Aritours, prijavilo premalo romarjev, smo bili primorani romanje odpovedati. Smo pa zato skupaj z ministranti in gospodom župnikom »staknili glave« in se odločili, da gremo na romanje sami – tako smo si sami organizirali prevoz do Dunaja in nazaj, naredili načrt ogleda znamenitosti in pomembnih krajev, ki so bili za nas, romarje, pomembni zaradi sv. Florijana, našega patrona in zavetnika.

Tako smo se v četrtek, 20. marca, malo pred polnočjo odpeljali

z vlakom proti Dunaju, kamor smo prispeli v petek, malo pred 10. uro. Po hitri namestitvi v hostlu Pension Vienna Happymit smo takoj vzeli pot pod noge in se odpravili z vlakom v nekaj ur oddaljeni Melk, natančno v mogočno benediktinsko opatijo, samostan, ki kraljuje na skalnatem pobočju nad Donavo. Začetki samostana segajo v 11. stol., današnja podoba pa je pridobil v 18. stol. Samostan Melk slovi kot najpomembnejša stvaritev avstrijske baročne umetnosti. Tam smo obiskali tudi mogočno cerkev, ki prekipeva v sijajnem baroku: stropne freske, štukature, pozlačeni oltarji, mogočni barvni marmorni stebri, prižnica in orgle, vse to se zliva v eno samo simfonijo vrhunske umetnosti.

V ozadju čudovita Benediktinska opatija, samostan Melk

Nekaj časa smo se zadržali in pomolili pred Najsvetejšim, nato nas je pot vodila naprej proti Ennsu-Lorchu, kjer naj bi bil leta 304 umorjen sv. Florijan. Najprej smo obiskali cerkev sv. Lovrenca, v kateri imajo v daritvenem oltarju relikvije 40-ih mučencev, tudi sv. Florijana.

»Sv. Florijan je želel pomagati štiridesetim kristjanom, ki so jih zajeli, mučili in zaprli v ječo. Ker je tudi sam priznal, da je kristjan, in ker je v Lauriacumu (nekdanj Norik, danes Lorch) obiskoval in bodril kristjane, naj vztrajajo v izgnanstvu, so ga mučili, mu na vrat navezali težak kamen in ga na koncu vrgli v reko Enns, da je umrl kot mučenec.«

Sam most, s katerega je sv. Florijana v reko porinil nek mladenič, smo iskali peš kar dobri 2 uri – na koncu je bil naš trud vendarle poplačan. Pred mostom smo videli kamnit kip, ki prikazuje zvezanega Florijana, preden so ga pahnil v reko, v skalo pa je vklesan datum – 4. maj 304. Na mostu, pod katerim teče reka Enns, je postavljen lep križ – tam smo pomolili, se priporočili sv. Florijanu, naredili skupinsko fotografijo in se po sončnem zahodu odpravili na vlak.

Na mestu, kjer so sv. Florijana pahnil v reko Enns, je postavljen lep križ.

Pot smo nadaljevali do Lintza, glavnega mesta Gornje Avstrije. Sprehodili smo se po starem mestnem jedru, se nekoliko ustavili pred katedralo Brezmadežnega spočetja, si privoščili vrček piva in se po uspešnem dnevu odpravili nazaj proti Dunaju in počitku naproti. Dan smo zaključili s sv. mašo v našem hostlu.

V soboto smo čas namenili za ogled znamenitosti Dunaja. Najprej smo si ogledali prelepo cerkev sv. Karla. Zgradili so jo po naročilu Karla VI., da bi obeležili konec epidemije kuge leta 1713. Posvečena je svetniku Karlu Boromejskemu, ki je znan po svojem delu z žrtvami kuge v Italiji.

Pot nas je vodila naprej mimo znane Dunajske Opere, v kateri vsako leto prirejajo novoletni koncert Dunajskih filharmonikov, proti grobnicam Habsburžanov, v kateri počivajo Marija Terezija, vladarica habsburških dežel, njen mož Franc I. Štefan, njun najstarejši sin Jožef II. in vsi drugi vladarji tistega časa.

Nato smo si ogledali cerkev sv. Avguština pri nekdanji cesarski rezidenci Hofburg (v kateri se nahaja muzej, narodna knjižnica, španska jahalna šola in urad avstrijskega predsednika), cerkev sv. Petra in še katedralo sv. Štefana (Stephansdom), največjo arhitekturno znamenitost mesta. Ta je tudi najpomembnejša gotška stavba v Avstriji. Stolnica je bila najprej zgrajena na ruševinah prejšnjih treh romarskih cerkva kot župnijska cerkev leta 1144. Skozi stoletja je bila večkrat prenovljena pod različnimi vladarji, leta 1511 pa je bila temeljito spremenjena.

Popoldan smo obiskali cesarski дворец Schönbrunn, ki sodi med najpomembnejše kulturne znamenitosti mesta. Mogočna in razkošno opremljena zgradba je bila v začetku 18. stol. dograjena po vzoru kraljeve palače v Versaillesu in je od leta 1996 zaradi svoje edinstvenosti na seznamu UNESCOVE svetovne kulturne dediščine. Anekdota pravi, da je Schönbrunn (lep vodnjak) poimenoval cesar Matija, ki naj bi med lovom v gozdu naletel na kristalno čist izvir vode, s katero so pozneje oskrbovali tako grajske prostore kot vodnjake in poslopja v parku. Sprehodili smo se mimo palače, kjer sta nekoč prebivala tudi Marija Terezija in cesar Franc Jožef, ter skozi velik park z mnogimi brezhibno urejenimi drevesi in cvetličnimi gredami, obkroženimi s širokimi in dolgimi alejami, ki vodijo do okrasnih ribnikov, vodnjakov ter številnih skulptur, ki upodabljajo heroje iz grške mitologije in rimske zgodovine. Soboto smo zaključili s sv. mašo.

V nedeljo smo imeli pred vrnitvijo v Ljubljano še nekaj časa. Po jutranji sv. maši in okusnem zajtrku smo si šli ogledat Prater, najstarejši zabaviščni park. Področje Pratra je odprto za javnost od leta 1766 in je bilo prvotno namenjeno oddihu, zato so se tam najprej pojavile taverne, kavarne, manjši klasični vrtljaki, kegljišča in gugalnice. Leta 1895 so zgradili veliko kolo (Riesenrad),

Prater je najstarejši zabaviščni park.

ki so se mu pridružili kabareti in gledališča, ulični umetniki in karnevali – od takrat je Prater mesto za zabave.

Na koncu smo šli še mimo parlamenta in mestne hiše ter pot končali v stari gostilni Zum Alten Fassl (Pri starem sodu), kjer smo si privoščili pravi dunajski zrezek. Nato smo se vrnili v hostel po prtljago in odšli proti železniški postaji, kjer smo imeli ob 16. uri vlak proti Ljubljani preko Maribora. Na vlaku smo potegnili črto pod celotnim romanjem: ogledali smo si več, kot smo imeli prvotno v načrtu, v hostlu smo imeli odlično gospodinjo, ki nam je zjutraj pripravljala okusne zajtrke. Nekoliko so nas od vsega

pešačenja bolele noge – torej smo res upravičili naziv »romarji«. In še to: ministranti smo imeli odličnega »vodnika« na poteh sv. Florijana in po mestu Dunaj, to je gospoda župnika Boštjana, ki nam je o vsaki stvari znal povedati kaj zanimivega in poučnega. To je bil odličen in blagoslovljen uvod v predpripravo na praznovanje 40-letnice župnije in za to smo Bogu hvaležni!

Več slik z romanja si lahko ogledate na župnijski spletni strani.

Foto: Miha Gradišek
Zapisal: Miha Bevk

Letovanje otrok – Krk 2014

Zveza prijateljev mladine Domžale, Ljubljanska cesta 58, 1230 Domžale kot organizator in **podjetje Leštan & Leštan, d. o. o., šport, turizem in rekreacija** kot izvajalec vabita na letovanje vse šoloobvezne otroke, ki obiskujejo osnovne šole v občinah Domžale, Trzin, Mengeš, Lukovica in Moravče. Letovanje bo v obnovljenem Domu domžalskih otrok v Vantačičih. na Krku.

Termini so:

1. izmena: od 5. julija 2014 do 15. julija 2014 – 60 mest
2. izmena: od 15. julija 2014 do 25. julija 2014 – 60 mest
3. izmena: od 25. julija 2014 do 4. avgusta 2014 – 30 mest
4. izmena: od 4. avgusta 2014 do 14. avgusta 2014 – 30 mest

Možnost prijave na letovanje imajo vsi šoloobvezni otroci iz zgoraj omenjenih občin, in sicer do zasedbe mest po izmenah.

Cena 10-dnevnega letovanja je 330 evrov. Znesek bo mogoče poravnati v štirih enakih obrokih, to je po 82,50 evra.

Zdravstvenega letovanja se lahko udeležijo otroci in šolarji, stari od 5 do 19 let, ki imajo v medicinski dokumentaciji zapise o večkratni hospitalizaciji (več kot dvakrat v preteklem letu) ali so bili pogosteje bolni (zapis v medicinski dokumentaciji več kot dvakrat v preteklem letu).

Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije subvencionirana letovanja, in sicer v znesku 16,42 evra na dan oziroma 164,20 evra za 10 dni.

ZP Zveza Prijateljev MS Mladine Domžale

Prispevek staršev ali skrbnikov je 164 evrov po osebi. Znesek bo mogoče plačati v štirih enakih obrokih po 41 evrov.

Za vse informacije nas lahko pokličete na telefonsko številko 041 728 179, ali vsako sredo med 16. in 18. uro na telefonsko številko 01 721 27 91 oziroma na e-naslov zpm.domzale@siol.net ali vsak dan med 8. in 17. uro na tel.št. 01 563 54 78, e-pošta info@lestan-lestan.si.

Prijavnico najdete tudi na spletnih straneh ZPM Domžale www.zpm-domzale.si ali www.lestan-lestan.si ali jo osebno prevzamete v naši pisarni, in sicer vsako sredo od 16. do 18. ure oziroma na OŠ, ki jo obiskuje vaš otrok.

Izpolnjeno prijavnico lahko pošljete v elektronski obliki ali po pošti oziroma osebno oddate v naš poštni nabiralnik pred vhodom v Domžalski dom, Ljubljanska 58, 1230 Domžale ali v naši pisarni v času uradnih ur.

Prijavnice sprejemamo do zasedbe mest.

Alenka Pandel Bandur: Zaželi si željo!

Na Florjanovem sejmu, o katerem smo več poročali v prejšnji številki, smo med drugim tudi ocenjevali urejenost stojnic. Priznanje za najlepšo stojnico je tokrat dobila naša soobčanka Alenka Pandel Bandur, kar je bil tudi dober razlog za pogovor z njo za to številko našega glasila.

Alenka, ob podelitvi priznanja sem te vprašala, če ti je bilo oblikovanje že položeno v zibelko?

Ja, mislim da. To me je spomnilo na otroštvo, ki sem ga zelo veliko preživela pri starih starših. Dedek je imel mizarско delavnico, kjer sem lahko več ur sedela in opazovala, kako dela, in nikoli ni bilo dolgočasno. Zelo lepo je slikal, rezbaril, zdelo se mi je, da kar koli je prijel v roke, je znal iz tega narediti nekaj lepega. Tudi moja mama je že od nekdaj ročno zelo spretna, in kot pravijo, da jabolko ne pade daleč od drevesa, je seveda svoje sposobnosti znala pravilno uporabiti. Kot delovni terapevt se je zaposlila v domu starejših občanov v Ljubljani, kjer je lahko razvijala svoje sposobnosti, oblikovala in kreirala vse do upokojitve.

Pred petimi leti sta z mamo Danico, plesalko v naši folklorni skupini Trzinka, prejeli priznanje za urejeno in cvetličeno hišo. Moja stara mama je imela zelo rada rože. Vse, kar je posadila, je raslo in cvetelo. Vsak dan se je pričel z zalivanjem rož in tudi zaključil se je tako, in danes, ko gledam stare fotografije, opažam, da je bila vedno slikana med rožami. Resnično jih je imela rada in mi tako pokazala, da rože potrebujejo našo ljubezen. In ko sva

z mamu prejeli nagrado za najlepši balkon, je bila najina prva misel, kako vesela in ponosna bi bila stara mama, če bi to doživela.

Tvoja poklicna pot je bila popolnoma drugače načrtana, delala si na drugem področju, vendar je počasi zorela v podzavesti neka skrita želja, ki je slučajno – ali pa tudi ne – prišla postopoma na površje.

Ko sem prvič došla, kaj me veseli, sem bila zaposlena v švicarski podjetnici Schindler kot tajnica generalnega direktorja. Najbolj sem uživala pri svojem delu takrat, ko sem lahko organizirala kakšen dogodek. In kot nalašč je kmalu po mojem odkritju prišlo obdobje velikih sprememb. Preselili smo se v Trzin, hči Karin je bila stara 9 let, na poti je bil drugi otrok Dennis in takoj za njim še Kristijan. V času porodniškega dopusta sem veliko razmišljala o prekvalifikaciji in odprtju cvetličarne. Pogoj je bil mojstrski izpit, zato sem v Cvetličarni Pana v Črnučah nastopila prakso. Takrat pa sem iznenada prejela ponudbo za službo v tajništvu uprave HypoLeasinga. Ker se vedno orientiram po načelu, da vsaka stvar v življenju pride z namenom, sem tudi to službo sprejela. Še danes slišim besede lastnice cvetličarne, ki mi je ob slovesu rekla: »Alenka, ti imaš v sebi nekaj, kar nima vsak. Iz odpadnega materiala znaš narediti nekaj lepega, in to je umetnost. Ne zamarni tega, ker bi bilo škoda.« Dolgo sem razmišljala, ali sem naredila napako, ko sem sprejela službo, vendar se je izkazalo, da mi je bila ta pot namenjena. Odprla so se mi nova vrata, poslovne prostore sem lahko okrasila z novimi aranžmaji, vrstili so se rojstni dnevi zaposlenih in vedno sem poskrbela za bolj osebna in unikatna darila. Okrasila sem tudi stojnico na Gospodarskem razstavišču, pa oder v Cankarjevem domu, zelo sem bila vesela tudi, ko sem lahko poskrbela za kompletno dekoracijo poroke nogometša Roka Elsnerja in takratne sodelavke Jasmine. Asistentka v upravi HypoLeasinga sem bila 5 let in pohvaljena, da sem z malenkostmi in pozornostmi dala podjetju dušo. 24. decembra sem oblečena v Božička z doma pečenimi piškotki in zvončkom hodila od pisarne do pisarne in pela Jingle Bells, za osmi marec so vse ženske dobile vrtnico s svojim imenom, za pusta sem bila maškara in delila krofe ... Kmalu sem spoznala, kaj je bilo tisto, kar je ljudi osrečevalo. Osebna nota. Darila, za katera se je moral nekdo malo potruditi in jih ne moreš kupiti kar za prvim vogalom. Žal pa se je moja vloga v Hypu močno spremenila z menjavo vodstva. Premeščena sem bila na drugo delovno mesto, kjer sem dve leti razmišljala, da sicer imam službo, plačo in socialno varnost, vendar pa me delo ne osrečuje. In vsak dan sem težje hodila v službo. Ko so se začela prva odpuščanja, sem to sprejela kot novo priložnost, da se vrnem na pravo pot.

In če te danes kdo vpraša, kaj si najbolj želiš?

Službo, v kateri bi tako uživala, kot je moja mama. V službi preživimo večino dneva, če nismo zadovoljni, tudi dela ne opravimo

kvalitetno, in posledica je nezadovoljen delodajalec; to je začaran krog. Mislim, da ljudje premalo razmišljamo, kaj radi počnemo in v čem smo resnično dobri. Vsi samo iščemo čim bolj plačano delo in čim višji položaj. Moj moto danes se glasi: »V življenju delaj tisto, kar te veseli, osrečuje in v čemer si resnično dober. Denar bo prišel posledično.«

Zagotovo pa se spominjaš svojega prvega aranžmaja?

Moj prvi aranžma je nastal, ko je moja mama odpotovala v Indijo. To je bilo ravno ob dnevu mrtvih. Stara sem bila le eno leto, ko mi je umrl oče za hudo boleznijo in od takrat je mami vsako leto za dan mrtvih in ob božiču sama naredila cvetlični aranžma, da smo ga položili na grob. Tisto leto, ko je ni bilo, pa je to doletelo mene. Že ko sem se odpravila po rože, sem začutila, kako neizmerno si želim, da naredim nekaj posebnega, drugačnega. Prvič bom lahko naredila nekaj, kar bo za mojega očeta, in ko sta se združila talent in ljubezen, je nastal čudovit aranžma. Prišlo je kot strela z jasnega, odkrila sem nekaj, kar je bilo skrito v meni; moralo je ven.

Torej, življenje je valovilo, želja je bila enkrat globlje zakopana, drugič pa se je oglašala še glasneje. Danes orješ ledino na samostojni poti, ki, kot kaže, ne bo lahka, a se nanjo z veseljem podajaš.

Tako je, podala sem se v nova izobraževanja in izpopolnjevanja, kot je grafično oblikovanje, lasersko graviranje, izdelava sveč ... Mislim, da sem edina v Sloveniji s tako raznoliko ponudbo unikatnih sveč, zato sem se odločila, da le-te na Florjanovem sejmu tudi predstavim. Podružnica Manifest dekoracije pa bo poleg unikatnih sveč in daril ponujala tudi dekoracijo poslovnih prostorov in dogodkov ter še veliko več, kajti na novo pot se podajam polna energije. Idej je vsak dan več. V pripravi je že internetna stran www.manifest-dekoracije.si, preko katere se bo storitev ali izdelke dalo tudi naročiti.

Ko si govorila o svečah, o katerih veš prav vse, si omenila tudi, kako pomembna je barva, zato sprašujem, katero barvo bi svetovala nekemu, ki želi doživeti čaroben trenutek v dvoje?

Vsekakor rdečo! O svečah bi seveda znala veliko povedati. Ob priložnosti bom tudi to vključila na internetno stran, ker me zelo moti miselnost ljudi, ki svečo povezujejo s smrtjo in si ne predstavljajo, da bi svečo lahko nekemu podarili za rojstni dan. To je velika zmeta. Sveča je luč življenja in vedno prinaša svetlobo v naše življenje. Ja, res je, sveče imajo čarobno moč, in nekateri verjamejo, da se najbolj skrite želje izpolnijo, ko sveča dogori. Zagotovo pa sveče vedno ustvarijo prijetno vzdušje in praznično razpoloženje. Kaj nam rečejo, ko upihnemo sveče na rojstnodnevni torti? Zaželi si željo!

Dunja Špendal

Kulturoskop - Koledarčke iz žepov!

DATUM	KAJ?	ZVRST	CENA	KJE?
sobota, 21. 6. 2014, ob 21. uri	KUD Franca Kotarja Trzin: SAMOMORILEC »17. festival gorenjskih komedijantov«	komedija	prostovoljni prispevki	Letno gledališče Dob pri Domžalah
nedelja, 20. 7. 2014, ob 20. uri	KUD Franca Kotarja Trzin: SAMOMORILEC »Mednarodni festival amaterske kulture«	komedija	prost	Epicenter Postojna, zunanje prizorišče
nedelja, 31. 8. 2014, ob 20. uri	DS Miki Miška/KUD Franca Kotarja Trzin: PEPELKA <i>premiera</i>	mjuzikal	prostovoljni prispevki	Kulturni dom Trzin
četrtek, 11. 9. 2014, ob 20. uri	DS Miki Miška/KUD Franca Kotarja Trzin: PEPELKA	mjuzikal	5 evrov	Kulturni dom Trzin
sobota, 13. 9. 2014, ob 20. uri	DS Miki Miška/KUD Franca Kotarja Trzin: PEPELKA	mjuzikal	5 evrov	Kulturni dom Trzin

Rezervacija vstopnic za prireditve je možna preko spletne strani društva: www.kud-trzin.si ali po elektronski pošti: rezervacije@kud-trzin.si.

BL

Voditeljica mladih trzinskih planincev prostovoljno pomagala v Ruandi

Polona Podbevšek je vidnejša članica Planinskega društva Onger Trzin, ki pa si poleg časa za društvo in vse spremne dejavnosti pri tem vzame čas tudi za prostovoljno delo. Tega je med drugim pred nedavnim opravljala tudi v Ruandi. Čeprav je res zaposlena z najrazličnejšimi nalogami, si je vseeno vzela čas za pogovor za Odsev in nam na kratko prikazala svoje delo v planinskem društvu ter v Ruandi.

Kakšna je vaša funkcija v Planinskem društvu?

V Planinsko društvo Onger Trzin sem vključena že od majhnega, ko sem še kot članica obiskovala planinski krožek in tabor. Sedaj sem že štiri leta načelnica mladinskega odseka, lani pa sem bila prvič tudi vodja mladinskega planinskega tabora.

Kako deluje mladinski odsek planinskega društva? Opažate kakšne razlike v primerjavi z delovanjem v prejšnjih letih?

Mladinski odsek združuje mlade, ki nas veseli preživljanje časa v naravi in hoja v hribe. Med šolskim letom poteka planinski krožek na Osnovni šoli Trzin, trudimo pa se organizirati tudi čim več planinskih izletov. Naša glavna akcija je seveda mladinski planinski tabor.

Pripravljate v sklopu mladinskega odseka planinskega društva kakšne poletne aktivnosti?

Seveda. Kot vsako leto tudi letos pripravljamo mladinski planinski tabor, ki bo od 19. do 27. julija na Dovjem. Trenutno so priprave v polnem teku, saj načrtujemo planinske izlete, poučne in ustvarjalne delavnice, zabavne večere in igre, hkrati pa seveda že zdaj držimo pesti za lepo vreme. Imamo pa na voljo še nekaj prostih mest, tako da bi ob tej priložnosti lepo povabila osnovnošolce, da se hitro prijavijo.

Poleg dela, ki ga imate v planinskem društvu, ste prostovoljno delali tudi v Ruandi. Koliko časa ste tam preživel in kaj vse ste počeli?

V Ruandi sem bila od februarja do aprila letos, torej dva meseca. Moja glavna naloga v Ruandi je bilo prostovoljno delo v Nyamirambo Women's Center v Kigaliju, glavnem mestu Ruande. Center je bil ustanovljen in tudi še danes deluje s pomočjo Mirovnega inštituta iz Ljubljane, prek katerega sem tudi sama prišla v stik z njimi. Center združuje ženske različnih starosti in izobrazbe in jim ponuja brezplačne tečaje kinyarwande (njihov lokalni jezik), angleščine, računalništva in šivanja. Svoje izdelke tudi prodajajo, prav tako pa organizirajo vodene ture in delavnice za turiste, kar jim prinaša vsako leto večji dohodek in jih dolgoročno vodi do finančne neodvisnosti.

Moja glavna zadolžitev je bila skrb za delovanje knjižnice, ki so jo odprli ravno v začetku februarja. Knjižnice pri njih niso nekaj samoumevnega in jih tudi večina šol nima, zato ima odprtje te knjižnice res velik pomen za njihovo lokalno skupnost.

Delo sem si organizirala tako, da sem bila čez teden v pisarni, konce tednov pa sem izkoristila za izlete po državi. Ker je Ruanda majhna država (je le za tretjino večja od Slovenije), sem lahko v tem času obiskala praktično vse njene glavne znamenitosti.

Kakšna se vam je zdela Ruanda? Se vam je kaj posebno vtisnilo v spomin?

Glede na to, da Ruande pred odhodom tja nisem prav dobro poznala (z izjemo poročil o grozovitih pokolih, genocidu med državljansko vojno), me je najprej presenetila urejenost države, kar mi je omogočilo, da sem med prostimi vikendi prepotovala praktično vse zanimive kotičke Ruande. Navduševalo me je, kako zelena in raznolika je celotna država. Tako sem bila en konec tedna na safariju med žirafami in povodnimi konji, naslednji teden na sprehodu v deževnem gozdu med opicami in tretji vikend že na pravem planinskem vzponu na vulkan Bisoke (3711 m). Najbolj mi bo v spominu ostalo srečanje z gorilami, ki jih na trekingu v Volcanoes National Park srečaš iz oči v oči, ob opazovanju pa ne moreš mimo dejstva, kako smo si dejansko podobni.

Poleg tega je kombinacija dela in potovanja v tuji državi res edinstvena priložnost, da spoznaš tudi navade in običaje lokalnega prebivalstva, saj z njimi preživiš več časa, kot bi ga na običajnem turističnem potovanju. To se mi resnično zdi dodana vrednost, moji ruandski prijatelji pa so ljudje, ki mi bodo ostali v spominu.

Bi se v prihodnosti spet odpravili v Ruando? Morda v katero drugo državo?

Že od nekdanj rada potujem, tako da sem praktično že na letalu domov razmišljala o mojem naslednjem potovalnem cilju. Bi si pa, glede na to, da sem sedaj Ruando res kar dobra spoznala, želela ogledati kakšno drugo državo. Na moji listi želja je trenutno na prvem mestu Iran – kaj se bo pa dejansko uresničilo, bomo pa še videli.

Klemen Hvasti

Kratke novice iz PD

28. mladinski planinski tabor Dovje

Mladinski odsek PD Onger Trzin pripravlja od 19. do 27. julija na Dovjem 28. mladinski planinski tabor. Ker nekateri starši in otroci vedo, da je naš mladinski tabor sinonim za odlično preživet počitniški čas v vznožju gora, ne čudi podatek, da je večina razpoložljivih mest že zasedenih. Tisti, ki želite preživeti 8 noči v šotoru, sodelovati na lovu za skritim zakladom, igrati brez meja, preizkusiti, kako zgleda bivakiranje, pridobivati nova gorniška znanja ... ste vabljeni, da se nam pridružite. Prijavnico najdete na spletni strani www.onger.org.

Izobraževanja

Na področju izobraževanja smo letos zelo aktivni. Že sedem društvenih vodnikov PZS je opravilo obvezno izpopolnjevanje, ki so ga dolžni opraviti vsake tri leta. Jeseni bo šel na izpopolnjevanje še en vodnik, ki bo s tem ponovno registriran.

Uroš Marolt je opravil izobraževanje za vodnika B kategorije (vodenje po zahtevnih in zelo zahtevnih poteh). Sredi maja je bil na štiridnevem izobraževanju na Valvasorjevem domu pod Stolom, izpit pa je opravil v začetku junija na Vršiču.

Zahodna liga 2014 - 5. tekma

S peto tekmo v Šenčurju (težavnost) se je v soboto, 17. maja, končala letošnja Zahodna liga v športnem plezanju. In kako so se na njej odrezale Trzinke? Nina Kralj si je v kategoriji »mlajše cicibanke« delila 8. mesto (med 28 tekmovalkami). Minea Gorec, ki letos sicer tekmuje za PK Stena, je v kategoriji »starejše cicibanke« dosegla 9. mesto (med 40 tekmovalkami). V kategoriji »starejše deklice« pa si je Nina Rems med 20 tekmovalkami delila 14. mesto.

V skupni razvrstitvi je Nina Kralj, ki je eno tekmo izpustila, zasedla odlično 10. mesto (med 55 tekmovalkami), Nina Rems si v svoji kategoriji deli 19. mesto (med 42 tekmovalkami), Minea pa je sama zasedla 20. mesto (med 71 tekmovalkami).

Poti na Krvavcu

Veliko časa in energije v društvu namenimo vzdrževanju poti na Krvavcu. Zato se tudi bližamo končni rešitvi problema, ki je nastal pred leti, ko so si gorski kolesarji »prisvojili« planinsko pot, ki poteka pod gondolo. V sodelovanju z vsemi soudeleženi stranmi (planinci, kolesarji, gozdarji, RTC Krvavec) smo se že pred časom odločili, da se del planinske poti prestavi. V zadnjem letu smo pridobili razna dovoljenja (predvsem lastnikov zemljišč). In pred nekaj tedni je bil opravljen zadnji pregled poti pred začetkom del. Upajmo, da se bo ta dolgoletni problem, ki je pomenil precejšnjo nevarnost za pohodnike, končno razrešil v obojestransko zadovoljstvo.

Razstava »Možgani - zgodba od znotraj« za člane PZS cenejša

Razstavo si lahko ogledate na Gospodarskem razstavišču v Ljubljani do 24. avgusta 2014. Članom PZS s potrjeno člansko izkaznico za letošnje leto je omogočen cenejši vstop in ogled te zanimive razstave. Popusta boste deležni tako, da boste pri blagajni izkazali svojo istovetnost s planinsko izkaznico in osebnim dokumentom.

- odrasli: člani PZS 13 evrov (brez popusta 15 evrov)

- otroci, dijaki, študenti, upokojeni: člani PZS 8,5 evra (brez popusta 10 evrov)
- družinska vstopnica: za člane PZS 35 evrov (brez popusta 39 evrov)

Dogajalo se je še marsikaj

- Planinski krožek in športno-plezalni krožek na OŠ Trzin sta za to šolsko leto končala delo.
- Veseli smo bili 2. mesta v akciji »Radi delamo dobro« (Mercator Trzin). Podjetju Mercator se za donacijo iskreno zahvaljujemo, vsem tistim, ki pa ste dali svoj glas za nas, pa obljubljam, da bomo tudi mi še naprej »delali dobro«.
- PS Plankton je v četrtek, 15. maja, pripravila »travniško pojedino« pod vodstvom Uroša Marolta. Pri potepanju po trzinjskih ravninah so spoznali tudi marsikatero užito rastlino in si tako pripravili okusen »travniški prigrizek«. Morda pa to znanje pride kdaj prav tudi pri planinskih potepanjih.
- 31. maja so nekateri člani aktivno sodelovali pri odstranjevanju tujerodnih invazivnih rastlin.
- Osnovnošolci (PS Bose kože) so sredi maja nastopili na slovenskem planinskem orientacijskem tekmovanju (SPOT). SPOT je državno tekmovanje v planinski orientaciji, kamor se uvrsti skupno preko 100 ekip iz kar osmih področnih planinskih orientacijskih lig. Tekmovanje se je začelo v Preboldu v Savinjski dolini, od koder so se tekmovalci podali na progo, ki se je končala v Grižah. Naša ekipa se je uvrstila kot 14. v kategoriji B.
- 7. junija smo organizirali izleta na Poldasnjjo špico (VO) in Lubnik (MO).
- Intenzivno se pripravljamo na sodelovanje na »Intersportov dan športov v planinah«, ki bo 21. junija na Krvavcu. O tem dogodku bomo kaj več poročali v naslednji številki Odseva.

Dimež

Napovednik TD Kanja:

25. junija ob 20. uri na šolskem igrišču
XIII. mednarodni folklorni festival

5. julija – zbor ob 8. uri pred cerkvijo sv. Florijana
Pohod na Košutno

Ekскурzija v Avstrijo

Tudi letos smo se odpravili z učenci nemščine na ekskurzijo na avstrijsko Koroško. Tokrat smo šli v Hišo eksperimentov v Borovlje, kjer smo videli in sodelovali v veliko zanimivih in zabavnih prikazih fizikalnih zakonov. Učencem so se postavili lasje pokonci, gledali so se na tv ekranu, v stotih ogledalih, velikanski milni mehurji so se kotalili po travniku. Skratka, obilo zabave.

Po ogledu knežjega prestola na Gosposvetem polju in kratki učni uri zgodovine smo se odpeljali do Minimundusa, kjer smo občudovali pomanjšane svetovne znamenitosti, tudi ljubljanski NUK, Blejski otok in grad. Zabavna in poučna ekskurzija!

Mentorica Nuša Slatner

Spomladanska avtodomarska karavana

S koncem maja se je odprla avtodomarska sezona v Srcu Slovenije. Udeleženci so doživeli nepozaben konec tedna. Obiskali so Turistično kmetijo Grofija, tržnico v občini Ivančna Gorica, Litijški muzej, Izletniško kmetijo Pr Lavrič, Pustolovski park Geoss, domačijo Paternoster in grad Bogenšperk. Udeležili so se pohoda na Gradišče nad Stično in pohoda po Valvasorjevi poti ter uživali ob domačih dobrotah na prireditvi Dan jagod in špargljev na Bregu pri Litiji. Udeleženci karavane ob veselem odprtju sezone že razmišljajo za nekaj mesecev naprej. Ko se bo že začela šola, se dobijo še na jesenski karavani, da skupaj premeljejo vtise s poletnih potepanj in doživetij. Ta se bo odvijala pod vznožjem Kamniških Alp od 19. do 21. septembra in jo v Razvojnem centru Srca Slovenije že skrbno pripravljajo.

Karolina Vrtačnik
Foto Mojca Hauptman

Revija pevskih zborov na Gorenjskem

Mešani pevski zbor DU Žerjavčki Trzin se je v soboto, 17. maja 2014, na gradu Khislstein v Kranju udeležil revije gorenjskih pevskih zborov pod sloganom »Gorenjski upokojeanci pojejo«. Na reviji je sodelovalo šestnajst pevskih zborov, od tega devet mešanih, štiri ženski in trije moški zbori. Vsak od zborov je pred občinstvom zapel po dve pesmi. Trzinci smo ubrano zapeli po Andreju Maroši prirejen ljudski napev Pridi nazaj in pesem Zorka Prelovca Dekle, daj mi rož rudečih. Po aplavzu občinstva sodeč smo se dobro odrezali. Iz prve vrste pa sta nam navdušeno ploskala tudi Alenka Bratušek in Karl Erjavec.

Na tokratni reviji pevskih zborov so zborovsko petje tudi ocenjevali, vendar pa so javno razglasili le ime tistega zbora, ki je bil najboljši v posamezni kategoriji. Zaradi množičnosti nastopajočih v naši kategoriji (devet mešanih pevskih zborov) nam prvega mesta tokrat žal ni uspelo osvojiti. Ga bomo pa morda naslednjic. Za svoj nastop smo vseeno dobili priznanje.

Ob zaključku večera smo vsi nastopajoči pevci zapeli pesem Janeza Menarta Zapojmo pesem.

Vse Trzince in Trzinke, ki si želite prepevati v našem zboru in si doživeti tudi revijo pevskih zborov, pa vabim, da se nam pridružite.

Vodja zbora Jože Erčulj

Zmešančki, zasaditev letošnjega poletja

Po dolgi zimi, ki se je letos, vsaj upam, dokončno poslovila šele po odhodu ledenih mož in Zofke, se razveselimo poletnih cvetov in kar hlepimo po cvetočem razkošju številnih rastlin. Pomladansko bogastvo barv je za nami in z željo po še več barvah smo okupirali vrtnarije in vrtnice centre. V tem času nakupimo daleč največ okrasnih rastlin, in ker nas mnoge premamijo z bujnimi cvetovi, se nam rado zgodi, da je na vrtu v zasaditvah pogosto preveč različnega cvetja, vse je pomešano, vse se prepleta ... Zakaj ne?

Za omejitev in zakrivanje bivalnih koticov na terasah so hitro rastoče enoletne vzpenjavke ter posodovke odlična rešitev. Če so skladno z njimi posajena tudi korita na oknih in balkonih, bo užitek veliko večji. V skupini balkonskih rastlin vedno namenite prostor tudi dišečim rastlinam. Tako boste lahko dvojno uživali. Poleg pogleda na pisane cvetove bodo omamne vonjave zbudile tudi druge čute. Z dišečimi rastlinami pa boste prispevali tudi k zaščiti balkonskih lepotic.

Nepogrešljiv element v vrtovih so tudi grmi. Prostor razgibajo ter ga popestrijo, s cvetjem pa še dodatno obarvajo, odišavijo in vse-

kakor oplemenitijo okolico. Velikost vrta pogojuje izbor primernih grmov in njihovo število, saj v nasprotnem primeru vnesemo v vrt utesnenost in nered. V spomladanskem in zgodnjem poletnem obdobju cvetoče grmovnice kar tekmujejo, katera bo prej zacvetela. S približevanjem jeseni pa število znatno upade, takrat pa zažarijo prelepe barve listja.

Med trajnicami prav gotovo zasedajo prvo mesto majhne – velike, nizke – visoke, enostavne – bogate, dišeče in predvsem v vseh barvah in odtenkih žareče vrtnice, kraljice rož. Ljubitelji jih imajo radi povsod: vrtnice v koritih, gredicah, segajoče do balkona, vrtnice ob stebru, ob steni, vrtnice do vrha hiše in drevesa. Vse to se da doseči, a ne z vsako vrtnico, kar prav dobro vedo izkušeni vrtnarji.

In kaj je novega v letošnjem letu? Zelo »in« in poznana je pijača smuti, v kateri je lahko zmišana različna sveža zelenjava ali različno sadje ali oboje skupaj. Smutije oz. zmešančke so letos zasadili tudi vrtnarji. Strokovnjaki revije Gaia priporočajo, da zasajena korita postavimo kar ob vrata. V prebujajočem se dnevu nam bo sonce osvetlilo in odišavilo korito z našimi zmešančki in nam privabilo nasmeh na obraz. Pri zasaditvi pustimo domišljiji pristo pot: v korita posadimo jagode, jagodno meto, pomarančno meto, baziliko, majaron, peteršilj, drobnjak, origano, ananasov žajbelj, kakšno pelargonijo in verbeno, milijon zvončkov, sivko, tagetes in še kaj. Zelo lepo je, če izberemo eno vodilno barvo cvetja in jo dopolnujemo z ostalim nasadom. Do nedavnega je veljalo nepisano pravilo, da je mesto za dišavnice in začimbe v zelenjavnem vrtu. Toda zakaj, v čem se razlikujejo od običajnih trajnic? Ponašajo se z vso privlačnostjo, ki je lastna trajnicam: raznobarvno in strukturno zanimivo listje, prefinjen in njim lasten specifični vonj. Njihove zanimive in dehteče cvetove nemalokrat uporabljamo v kulinariki, če ne za dodatek jedem, pa se jih poslužujemo kot pašo za oči v dekoracijah. Torej oživimo spomine na naše babice, ki so imele ob hiši »gartelc« in ob njem v navideznem neredu vse za okras in v lonec.

Dunja Špendal

Zibelka življenja

Neverjetno veliko zanimivih in predvsem že znanih podatkov, za katere ne veš točno, kam spadajo, lahko izveš na potopisnem predavanju o eni od afriških držav. Arne Hodalič nas je v sklopu Trznifesta popeljal v čudežni svet Etiopije. Neverjetno popotovanje z džipi, dobre in slabe prigode, življenja prebivalcev te težko razumljive dežele, plemena, njihova kultura in umetnost. In seveda opis mesta, začetka človeškega življenja. S fotografijami smo nazorno videli tudi težave, ki jih pestijo s strani Azijcev in Evropejcev. Ogljedali smo si ogromno fotografij prebivalcev; če jih hočeš slikati, jim moraš plačati. Zavedajo se namreč svoje naravne lepote, po kateri slovijo vsi, predvsem ženske. Predavanje je trajalo eno uro in pol, a je čas minil v trenutku. Polna dvorana ljudi je na koncu z bučnim ploskanjem izrazila veliko navdušenje.

Ana Pirc

Gozdne pustolovščine vrtca Žabica Trzin

Vrtec Žabica se je vključil v projekt Turistične zveze Slovenije **Z igro do prvih turističnih korakov z naslovom »Gozdne pustolovščine«, ki je potekal od oktobra 2013 do maja 2014.** Vanj so bile vključene vse skupine. Teme, ki smo jih vzgojiteljice in vzgojitelj obravnavali z otroki v sklopu projekta, so bile sledeče: **Živalska bivališča, Moje drevo, Pustolovščine v gozdu, Gozdne skrivnosti, Vrtec v gozdu, Igrali in zabavali smo se v gozdu in Na zabavo v naravo.**

Narava je za otroka nekaj imenitnega, in če znamo opazovati, nam na vsakem koraku ponuja izjemna doživetja. Prav zato smo se vzgojiteljice Vrtca Žabica odločile, da otrokom naravo približamo na konkreten način, saj ima v otrokovem razvoju neprecenljiv in nenadomestljiv vpliv. Vse starostne skupine otrok so se torej podale v gozd in na travnik. Mlajše skupine otrok so

se nekoliko bolj osredotočile na raziskovanje bližnje zelenice in dreves, starejši pa so se odpravili na nekoliko bolj oddaljen teren, vendar še vedno v bližini vrtca.

Vsebine, ki so se izvajale z otroki in ostalimi sodelujočimi, so temeljile na ustvarjanju izdelkov iz naravnega materiala (slike iz naravnega materiala na svetlobni mizi, maketa gozda, herbarij, jesensko drevo), izdelovanje lisičk iz odpadnega materiala, odtiskovanje lubja z voščenko na list papirja, petje pesmic o gozdu in gozdnih prebivalci, plesno-gibalno ponazarjanje gibanja živali, obiski gozda z opazovanjem sprememb v vseh letnih časih, (tipanje in vonjanje drevesnih plodov, listov, lubja ...), opazovanje živali v gozdu, razvrščanje gozdnih plodov in listov, prebiranje strokovne literature, pravljic in zgodb na temo gozd in narava ter orientacija v okolici vrtca. Otrok ob neposrednem opazovanju narave in delu z naravnimi materiali tudi najlažje pride do pomembnih izkušenj, ki vplivajo na njegov splošni razvoj.

S projektom smo tako vzgojiteljice kot tudi otroci uživali v neposrednem stiku z naravo, saj smo si vzeli čas zanjo in jo doživeli v vsej njeni raznolikosti in pestrosti. Otroci so postali mali raziskovalci, kar jim je bilo še posebej všeč. Z igro in raziskovanjem so pridobili veliko novih znanj in izkušenj. Hkrati so se ob igri naši najmlajši seznanjali s spoštljivim ravnanjem z živo in neživo naravo. Vse naše delo smo zaključili z razstavo v Centru Ivana Hribarja Trzin, ki je bila na ogled širši javnosti od 10. do 16. maja 2014, odprle pa so jo posamezne skupine z nastopi na odru Florjanovega sejma v soboto, 10. maja 2014. Z njihovim vložkom so popestrile dogajanje na šolskem igrišču OŠ Trzin.

Vzgojiteljice iz vrtca Trzin

Učili se bomo še naprej!

Kot smo poročali v prejšnji številki Odseva, je družba VinKom v sodelovanju z Občino in Andragoškim centrom tudi v Trzinu pripravila akcijo Teden vseživljenjskega učenja, ki ga po vsej Sloveniji izvajajo že 12 let. Uradni slavnostni začetek akcije v Trzinu je bil v ponedeljek, 12. maja, že takrat pa je pobudnica akcije v Trzinu Florence Marija Bratuž napovedala, da so prireditve v sklopu akcije pripravili ne le za en teden, ampak kar za dva meseca. Zdaj pa so sklenili, da se bo nacionalni projekt Učenje za življenje nadaljeval še naprej, prekrstili pa so ga v projekt Življenje je učenje. Družba VinKom se v projekt vključuje s programom Bodi, kar si, ker tega ne zna nihče bolje kot ti!

V sklopu akcije so v Trzinu pripravili že celo vrsto dejavnosti. Poleg uvodnega srečanja, ki ga je vodil znani komik in igralec Vid Valič, in na katerem sta udeležence pozdravila župan občine Trzin g. Tone Peršak in direktor Centra za poklicno izobraževanje Elido Bandelj, so predstavili več »zgodb o uspehu« pri poklicnem delu, tovrstne zgodbe pa so predstavljali tudi kasneje z obiski nekaterih uspešnih podjetnikov in podjetij v Trzinu. Družba VinKom namerava s predstavljanjem dobrega dela in uspešnosti trzinskih podjetij nadaljevati, zato poziva vse podjetnike, ki bi radi spregovorili o svojem delu in prikazali svojo dejavnost, naj pokličejo na telefon 051 646 468 ali pišejo na mail florence@vinkom.si. Vodje projekta si želijo predvsem izkušenih ljudi iz različnih poklicev, ki bi lahko bili mentorji in svetovalci iz prakse mladim, ki se želijo seznaniti z njihovimi poklici. Še zlasti pa si želijo tudi tistih, ki lahko povedo, kako so v poklicu uspeli in postali mojstri.

Organizatorji TVU so pripravili že celo vrsto predavanj, delavnic, vaj in predstavitev z različnimi vsebinami. Večina teh dejavnosti poteka v Studiu Eviana v trzinski obrtni coni, nekaj dejavnosti pa so in bodo izvedli tudi na drugih lokacijah, vključujejo pa se tudi v različne trzinske prireditve, ki jih v tem času v Trzinu res ni malo. V Studiu Eviana so se tako že predstavili številni strokovnjaki, ki bi jim kot skupni imenovalec lahko postavili dejstvo, da ljubijo človeka in mu želijo najboljše.

Ob množici drugih prireditev v Trzinu, ker projekt poteka prvič in tudi zaradi nekoliko slabše obveščeniosti, udeležba na prireditvah ni vedno tako močna, kot bi si pobudniki projekta želeli in

bi si jo posamezne prireditve in strokovni gostje zaslužili, organizatorji pa so odločeni, da bodo s projektom nadaljevali, saj so prepričani, da bo dobro delo samo sebi najboljša reklama, zato bo sčasoma obisk še boljši.

Osnovno sporočilo programa Bodi, kar si, je, da je vsak človek po svoje lahko koristen, da imamo vsi v sebi določene talente, sposobnosti, ki pa jih vedno ne izkoristimo ali ne znamo izkoristiti. S projektom Bodi, kar si skušajo spodbuditi prav iskanje in razvijanje teh talentov, še zlasti tiste skrite, ki smo jih v svojem življenju potisnili na stran. Florence Marija Bratuž pravi: »Biser je v vsakem posamezniku. Starši, učitelji, menedžerji imajo funkcijo, da naredijo teren za rast in potegnejo najboljše iz nas. Uspešnost države se pa kaže v tem, kako zna privabiti in obdržati ustvarjalne talente. V ustvarjalne talente se ne uvrščajo samo umetniki ... ustvarjamo tudi, ko kuhamo, masiramo, kmetujemo, vrtnarimo, zidamo, šivamo, načrtujemo, svetujemo, ljubimo ... ustvarjamo takrat, ko delamo nekaj iz ljubezni.«

Meni, da je dolžnost vsakega, da spozna sam sebe, da se poslušamo, da uresničujemo svoje želje in ustvarjamo na področju, ki nas razveseljuje in kjer svoje talente in možnosti lahko tudi najboljše razvijamo. To lahko dosežemo na različne načine, in prav v sklopu akcije Življenje je učenje skušajo z različnimi predavanji in delavnicami to doseči ali spodbuditi.

»Stvari se same od sebe ne bodo obrnile na bolje,« pravi Florence, »potreben je osebni angažma. Ko enkrat vzamemo vajeti v svoje roke in ne obtožujemo drugih za svoj neuspeh, je to vstopnica na poti osebnega in poslovnega uspeha.« Pri tem si lahko pomagamo tudi s programom DELETE, ki ga v svojih predavanjih Florence predstavlja z drugimi strokovnjaki, ob tem pa naj kot zanimivost povemo, da pediteljica meni, da vse temeljne resnice izhajajo iz zakonov narave, kar je strnila v slogan TRZIN: Temeljne Resnice Zakonov iz Narave.

Več informacij lahko dobite na spletni povezavi: <http://www.be-you.si>

Enkratna denarna pomoč ob rojstvu otroka in darilo Občine Trzin

Spoštovani starši novorojenčkov!

Vse, ki bi želeli dobiti darilo ali enkratno denarno socialno pomoč ob rojstvu otroka, pozivamo, da nas obvestite o izbiri darila ter vložite vlogo za enkratno denarno socialno pomoč ob rojstvu otroka. Vloga se nahaja na spletni strani (www.trzin.si) ali v vložnišču Občine Trzin.

Rok za vložitev vloge je 3 mesece od dne otrokovega rojstva. Vlogo vložite na naslov Občina Trzin, Mengeška cesta 22, 1236 Trzin.

Do enkratne denarne socialne pomoči ob rojstvu otroka je po sprejetem Pravilniku o kriterijih za ugotavljanje upravičenosti do občinske socialne pomoči (Uradni vestnik Občine Trzin, št. 4/2012) upravičena družina, ki na Občino Trzin poda vlogo za dodelitev pomoči in njihovi skupni dohodki, ki so osnova za izračun dohodnine, ne presegajo 1.669,17 evra bruto mesečno na družinskega člana.

Upravičenec je eden od staršev novorojenca, ki ima skupaj z novorojencem na dan vložitve vloge stalno prebivališče v občini

Trzin. Upravičenec nima pravice zahtevati denarne pomoči, če prejme denarno pomoč ob rojstvu otroka v drugi občini.

Višina enkratne denarne socialne pomoči ob rojstvu otroka znaša 208,65 evra.

Starši novorojenih otrok lahko zaprosijo tudi za eno od naslednjih daril, ki so na ogled na vložnišču:

- enoletna naročnina za eno od izbranih revij: Mama; Moj malček ali
- eno od knjig: Moj prvi album; Otrokovo prvo leto; Otroci, otroci; Otroške bolezni;

Z otrokom lahko sodelujete; Kompetentni otrok.

V primeru, da katera od revij oziroma knjig pri ponudniku ni na voljo, se lahko staršem ponudi drugo revijo oz. knjigo.

Za dodatne informacije smo vam na voljo osebno v času uradnih ur ali na telefon: 01/564-45-44.

Tudi v Trzinu kradejo starejšim občanom

Trzin je prijazen kraj, ljudje so prijazni in dostopni za pogovor. In zakaj to pišem? Sem v 95. letu življenja, zato težko hodim, pomagam si s palico. Po Trzinu se vozim z invalidskim skuterjem, grem v trgovino, na banko, na pošto pa ne morem, ker ni pravega dostopa.

21. maja je bilo lepo vreme, zato sem se odločil, da grem pogledat športni center v novem delu Trzina. Nisem se hotel peljati po igrišču, zato sem skuter pustil pred vhodom. S pomočjo palice sem si ogledoval igrišče, vmes sem počival na klopici in užival na svežem zraku. Ob vrnitvi k skuterju sem ugotovil, da mi je nekdo ukradel nakupovalno košaro. Če nepridiprav potrebuje košaro za nabiranje gob, naj mi vrne nakupovalno košaro, jaz mu pa rade volje podarim košaro za nabiranje gob, ki je bolj primerna, kot je moja nakupovalna košara.

Vse starejše občane, ki se sprehajajo ob Pšati in krmijo race, pa opozarjam, da pazijo na svoje stvari, ker nikoli ne veste, kdaj vam bo kdo kaj vzela.

Lepe pozdrave Trzinu

Šimenc Jože

V spomin in opomin

Predsednik Združenja borcev za vrednote narodnoosvobodilnega boja Trzin in seveda tudi slavnostni govornik Jože Kosmač je izrekel dobrodošlico udeležencem, ki smo do zadnjega kotička napolnili dvorano v kulturnem domu Trzin. V vabilu je bilo zapisano, da bo proslava za kulturnim domom, v primeru slabega vremena pa v dvorani, in letos je na ta dan vreme spet pokazalo svojo moč. Tradicionalno že XVI. srečanje borcev za vrednote NOB, ki potekajo vse od nastanka občine v samostojni Sloveniji, in občanov Trzina v počastitev občinskega praznika 15. maja, ko je bil Trzin prvič uradno omenjen sredi maja daljnega leta 1273. V govoru je poudaril, da s srečanji obudimo spomine na padle, umorjene, izstradane v taboriščih in izgnane v letih 1941 do 1945 in da povežemo predstavnike različnih generacij in s tradicijo prenašamo modrost in izkušnje starejših na mlajše. Spomnil se je padlih borcev in pozdravil še živeče udeležence NOB ter vse vabljenе goste. Z minuto molka smo se tudi poslovili od dveh naših lani preminulih članov.

Vse prireditve od prve do letošnje je vodil Boris Kopitar, vmes povedal kakšno šalo, zapel nekaj svojih znanih pesmi in prijetno povezoval program nastopajočih iz Osnovne šole Trzin, učencev Glasbene šole Lartko Trzin, Mešanega pevskega zbora Društva upokojencev Moravče in Godbo Mengeš. Za konec pa so štirje harmonikarji, Lukovski super veterani, raztegnili mehove in še dodatno dvignili razpoloženje v dvorani; brez njih ni borčevske proslave. Svoje igranje so nadaljevali zunaj pod šotorom ob pogostitvi. Pregnali so dež, v sončnem dnevu pa so ostale besede govorca: »Poanta srečanj je spomin in opomin mlajšim rodovom. Če ni te zavesti, tudi tisti, ki trenutno živimo, nimamo korenin, kot da bi ne imeli spomina in bi živeli v nekakšnem praznem prostoru brez pravega smisla svojega življenja.«

Dunja Špendal

VABIM,

da naju, Dunjo in Zinko, kot članici Turističnega društva Kanja Trzin v imenu komisije za lepši in bolj urejen Trzin povabite v poletnem času na ogled in fotografiranje prelepih rož in zasaditev.

V dolgih letih ogledovanja cvetja in urejenosti ter izmenjavi izkušenj, sva že z marsikom stkali pristne vezi in razširili krog naše velike družine. Konec novembra, v turobnem vremenu, se bomo srečali na že tradicionalni 13. Podelitvi priznanj in ob gledanju kolažev uživali ter se predajali spominom.

Lastniki, sosedge in sprehajalci, oglasite se osebno ali po telefonu na št. **564-47-30** v Center Ivana Hribarja, Ljubljanska c. 12f, Trzin

in prijavite za ogled svoje izbrane favorite, da bo izbor čim bolj po željah vseh skupaj.

Dunja Špendal in Zinka Kosmač

Ni smrt tisto, kar nas loči
in življenje ni, kar druží nas.
So vezi močnejše. Brez pomena
zanje so razdalje, kraj in čas.

Mila Kačič

ZAHVALA

Od nas se je poslovil

MARKO HROVAT

Iskreno se zahvaljujemo sorodnikom, prijateljem, sosedom, kolegom in znancem, ki ste se prišli posloviti od našega Marka. Hvala za vse izraze sožalja, sveče in cvetje ter svete maše.

Hvala gospodu Gučku za opravljen obred, pevcem in gasilcem.

Še posebej se zahvaljujemo zakoncema Pajalić, za njuno nesebično pomoč v zadnjem obdobju njegovega življenja.

Vsi njegovi

*Pojdem, ko pride moj maj,
pojdem na rožne poljane,
kjer najdem vse svoje
zbrane od včeraj
in kdo ve od kdaj.
(T. Kuntner)*

ZAHVALA
STONE CAPUDER
Koširjev ata iz Trzina

Ob izgubi našega očeta se iskreno zahvaljujemo prijateljem, sosedom, vaščanom in sodelavcem za izrečeno sožalje in sveče. Posebna zahvala velja osebu doma starejših občanov Trzin. Iskrena hvala gospodu župniku za lepo opravljen obred, gospodu Kurentu za besede slovesa, pritrkovalcem in gasilcem.

Hvala vsem, ki ste našega očeta še zadnjič pospremili na njegovi zadnji poti k večnemu počitku.

Njegovi žalujoči

ZAHVALA
zapustil nas je
FRANCI ZUPAN

Ob žalostnem slovesu se zahvaljujemo vsem, ki so počastili spomin na našega Francija in ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Posebej se želimo zahvaliti dragim sosedom, ki so nam ob boleči izgubi priskočili na pomoč. Še zlasti prisrčna hvala za pomoč družini Šilar, ki nam je stala ob strani v težkih dneh. Posebna zahvala gre tudi družinama Podlogar in Batis. Še enkrat vsem lepa hvala!

Zupanovi

*V tem mokrem črnem svetu
sem samotni križ
in bog pozabljeni na njem.
Od jutra do noči
prek njiv strmim,
odsoten, nem,
ko da ničesar več,
ničesar
ne bi znal zakričati ljudem...
(Lipov bog, Branko Šömen)*

ZAHVALA

Ob nepričakovani in nenadomestljivi izgubi najine mami, babi, tašče in sestrične

SLAVICE ČURIČ ŠÖMEN
s Pernetove 15, Trzin,

se najiskrenejše zahvaljujeva vsem sosedom, sorodnikom iz Premurja, prijateljem in znancem, ki so nama v najtežjih trenutkih stali ob strani in sočustvovali z nama, naju tolažili in nama izrekli sočutne besede sožalja.

Posebno sva hvaležni Levičnikovima, sosedom, društvu Jesenski cvet – skupini Naše vezi, Vidi, Adili, Jožici in Bernardu, župniku in vsem ostalim, ki so jo spremili na njeni zadnji poti in kakorkoli darovali v njen spomin. Najbolj pa seveda lvu, ki je imel mami rad in jo je spoštoval in varoval do konca.

Iskrena zahvala pa gre tudi najinemu očetu, ki je napisal ganljivo poslovilno pismo in nama stoji ob strani vsak dan posebej, ter Robertu, ki razume, kako velika je najina bolečina.

Mami, radi te imava, kjerkoli si že.

Raša in Matjana

*Za tabo je ostala praznina,
v naših srcih pa spomin nate
in bolečina.*

ZAHVALA
STONE GUTMAN

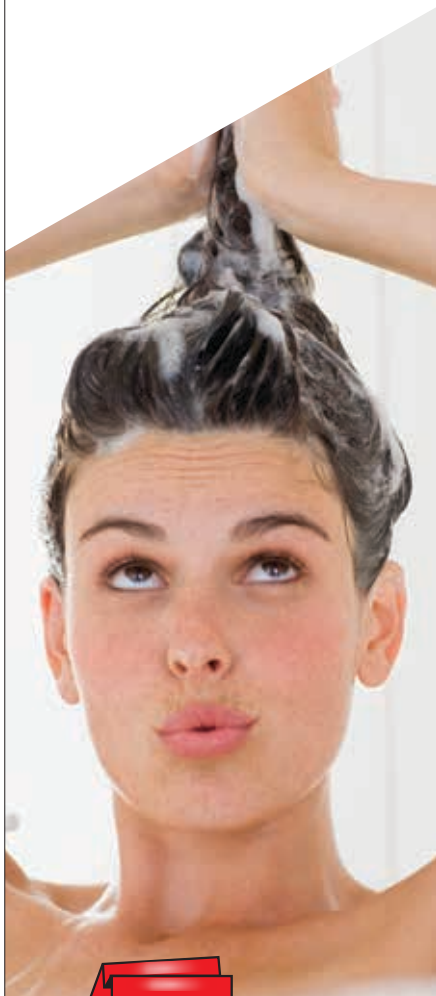
Ob smrti našega Toneta Gutmana se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečene besede sožalja in sočutja.

Hvala vsem, ki ste darovali cvetje in sveče ter ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Vsi njegovi

Infinity

definitivno zate

Sveže.
Mladostno.
Igrivo.

Sveža, mladostna in igriva ... Družinam sanitarnih armatur Unitas se je pridružila nova linija, poimenovana INFINITY. Odražajo jo prefinjene linije, visoka kakovost materialov, predvsem pa uporabnost in skladnost, ki dopolnjujeta celovit ambient vaše kopalnice.

Neskončno prefinjeno - Infinity.

HERZ d.d., Grmaška cesta 3, 1275 Šmartno pri Litiji, T: +386 1 896 21 00, E: info@herz.si, www.unitas.si

 UNITAS[®]

5 sek

Ali ste vedeli, da v povprečju uporabnik
zapusti neučinkovito spletno stran že v 5 sek.

Želite več kupcev???

... zvišanje prodaje...

z pomočjo naših spletnih strani???

IZDELAMO

MI

SVETUJEMO

VZDRŽUJEMO

SPLETNE STRANI

naj bo vaša spletna stran **prijazna** do uporabnika...

prijazni s časom

041617927

www.grafex.si

grafex agencija